

TUNTREET

Organ for Studentsamfunnet i Ås

NR. 07 \ 28.09 2023

Tuntreet Årgang 78

5 SAMFUNN

Boligkø

32 TO BRUNE

Martine Bingen

36 KULTUR

Åpning av Sætra

LEIAR

Celine Våga

Celine Våga

Ansvarlig redaktør

tuntreet@samfunnetiaas.no

Valg, valg og valg.

I etterdønningene av årets kommune- og fylkestingsvalg, har jeg fundert litt på dette med valg. Det finnes så uendelig mange valg i livet; noen er enkle, andre vanskeligere. Det ble vel postulert av en eller annen filosof at vår egenskap til å velge og vurdere mellom valg er unik, og at det skiller oss fra dyrene. Vi er bedre enn sjimpansene, fordi vi kan ta kloke valg. Akk; om de bare visste at valgene vi tar ikke nødvendigvis gjør oss bedre enn vårt hårete søskenbarn.

Tenk over alle valgene du har tatt i dag, og alle du kommer til å ta i morgen. De fleste av valgene var sannsynligvis tilsynelatende meningsløse og uten noen store konsekvenser, men hva om de hadde hatt konsekvenser? Hva om hver eneste beslutning du tok hadde medført en endring i verden? Se for eksempel for deg at en skilpadde reddes hver gang papirsugerøret ditt desintegrerer, eller at et nytt tre plantes hver gang du printer tosidig. Eller se for deg at en lokal familiebedrift legges ned hver gang du handler på nett, at en kakaobonde utnyttes hver gang du velger den billigere sjokoladen i hylla, at en ørken fylles med forrige ukes mote når du kaster klær, eller at... ja, du skjønner.

Det kan være både utmattende og økonomisk vanskelig å ta gode valg, og i mange tilfeller er det heller ikke aktuelt å ta det 'gode valget'. Så hva gjør vi da? Jeg er selv skyldig i å heller ta det 'lette valget'. Det mer behagelige valget som kanskje også koster studentlommeboka litt mindre. Konsekvensene av disse valgene vet vi som regel ikke; i dagens globaliserte verden blir årsak-konsekvens kjeden så lang at vi ikke har peiling på konsekvensene av handlingene våre lenger. Betyr avokadotoasten jeg hadde til lunsj at regnskogen i Amazonas kuttet ned? Jeg aner ikke. Kanskje?

En ape ville aldri ha tatt et valg som ødelegger dets hjem. Men det gjør vi. Gang på gang. Men er det egentlig vår feil at vi ikke lenger kan kontrollere valgene våre, på samme måte som vår kjære slektning sjimpansen? Verden ble bare plutselig så utrolig innvikla uten at vi forstod at det skjedde. Selv det å handle brukt er ikke lenger fredet for valgenes dårlige skyldfølelse, når bedriftene som eier brukten trækker på homofiles verd eller betaler arbeiderne luselønn. Hadde jeg hatt valget ville jeg heller vært en sjimpanse som ikke kunne velge.

TUNTREET

Utgåve	Daudlinje	Utgjeving
6	31.08	08.09
7	21.09	29.09
8	12.10	20.10
9	02.11	10.11
10	23.11	01.12

REDAKSJONEN

ANSVARLEG REDAKTØR
Celine Våga

JOURNALISTREDAKTØR
Martin Hansebråten

REDAKSJONSASSISTENT
Julie Anine Strømme

JOURNALISTAR

Marie Tjelta
TPO

Åsmund Godal
Helene Sylvarnes
Tobias Waage Bremnes

FOTOANSVARLEG

Tuva Hebnes
FOTOGRAFAR
Ingunn Reimers
Ben Børildsen

Even Amandus Haslund

William F. Bakke Dahl
Md Tamzid Mahmud
Thale Jensen Hevrøy

KORREKTURANSVARLEG

Aurora Tvete-Berger Amdam Helland
KORREKTUR
Mari Marken
Marthe Sponberg
Johanna W. Hidle
Vilde Kjelsrud Pedersen

INNHALD

11

32

36

42

- 4 Rotskudd: Hytt-i-helvete
- 5 Køgalskap
- 8 Valgthriller
- 10 Samfunnets au pair
- 11 “Ikke riv ned skogen vår!”
- 12 Styrever og råd ved NMBU
- 16 Studentting 4
- 17 Leserinnlegg: Scientist Rebellion
- 18 Leserinnlegg: Hvor er avgangsseremonien???
- 20 Leserinnlegg: Vollskogen er allerede vedtatt!
- 22 To toner med Gangar
- 23 Kråka på taket: Jeg vil ha en blå ballong
- 24 FOLLO PRIDE
- 26 Napp-ut: Feminin & Fornem // Pride
- 31 Pentagon eplepai
- 32 To brune med Martine Bingen
- 36 Opning av Sætra, med ei lita dose volleyball!
- 38 Bryggelaugget ved NMBU
- 41 Leserinnlegg: Møsse
- 42 TT-tester lekeplass!
- 44 Gratis mat for alle og enhver

LAYOUTANSVARLEG

Sara Thu
LAYOUT

Mari Johannesen
Guro Størdal
Marianne Skolbekken
Aurora Evjen Pettersen
Alessandra Uggerud

SPILLSIDEANSVARLEG

Tilde Skåtun

OMSETJINGSANSVARLEG

Amalie Pedersen Brønmo
OMSETJING

Sofie Austrheim Palmstrøm
Ida Haraldstad
Rebekka Berg
Vegard Sjaastad Hansen
Eva Szemes
Natalie Nazareno

DISTRIBUSJON

Anders Mathias Rønneberg

WEBDISTRIBUSJON

Martha Ingeborg Evensen

ILLUSTRASJON

Viktor Talgø Syvertsen
Marthe Watz
Anna Bjørke

JORDEPLER

Tord Kristian F. Andersen
Elina Turbina
Helene Sylvarnes

Tuntreet,
eit organ for Studentsamfunnet i Ås

Tuntreet, Postboks 1211
1432 Ås
E-post: tuntreet@samfunnetiaas.no
www.tuntreet.org

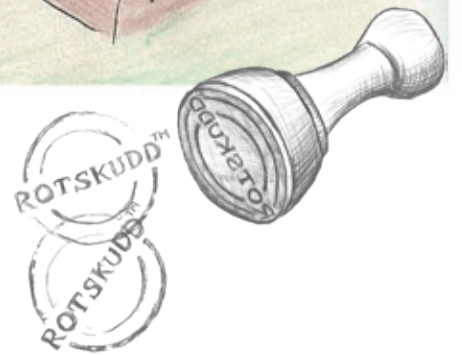
Opplag: 800
Trykk: BK Grafisk, Sandefjord

Framsida: Marthe Watz
Midtsida: Ben Børildsen
Baksida til midtsida: Malene Tangen

HYTT-I-HELVETE

Martin Hansebråten
Skribent

Viktor Talgø Syvertsen
Illustratør

Du har kanskje hørt om de de; Skeikampen, Hemsedal, Beitostølen. Små byer bestående av fritidsboliger, med bad, vaskemaskin, og kloakk. Disse hyttene med standard høyere enn de fleste bolighus. De er et lysår unna hytter med utedo og propanovn som de fleste ser for seg.

En gang på 60- og 70-tallet kom det store lovnader i mange kommuner: hvis en bygde fritidsboliger, ville det føre til arbeidsplasser, bedre tjenester og at fraflytting skulle opphøre. Skjedde dette? Nei. Over 40 år senere er det ikke flere arbeidsplasser, tjenestene er langt fra bedre og fraflytting fortsetter. I Etne, hvor jeg kommer fra, var det ifølge SSB i 1964 en befolkning på 1919, mens det i dag ligger på 1249 innbyggere. Jeg vet ikke med deg, kjære leser, men jeg ser ikke på det som vekst. Alt man sitter igjen med i små kommuner som min egen, er noen stygge hyttefelt, store regninger for kommunale tjenester og enkelte hyttebaroner som har tjent seg rike på å bygge ned natur.

De spiser av fjellet!

For å komme tett på naturen har en valgt å bygge hyttefeltene i naturen. Dette er en smule dumt, siden en ødelegger naturområdene som folk ønsker å oppleve. I en sakte marsj, hytte for hytte, mål for

mål, forsvinner både fjell og strand. Områder som før ble brukt til fiske og beite, blir mer og mer ubrukelige. Kommunene og utbyggerne har heller ingen frykt for å bygge på snau fjellet, som er vernet på samme måten som strandsoner. En skulle tro at det var mulig å la områdene være, at de heller kunne brukes som rekreasjonsområder eller beiter for småfe, storfe og rein slik de har blitt brukt til i flere tusen år. Tydeligvis er det vanskelig å holde fingrene av fatet.

Store gravemaskiner på flere titalls tonn brukes for å grave ut tomter. Disse skal transporteres inn, sammen med grus og byggemateriale. Det skader myrer, skog og underdimensjonerte veinett. På en eller annen måte må dette betales for, og hvordan betalinga skal skje ser ikke ut til å bli diskutert.

Telttur

Det er ikke noe galt i å ønske seg mot fjellet. Fjellet er noe av det vakreste vi har og det er utrolig befriende å være der. Men at privatpersoner sitter på hytter som brukes to-tre uker i året, er ikke måten å tilfredsstille det ønsket på. Jeg sier: ikke kjøp hytte, kjøp heller et telt. Et telt kan en sette opp, ta ned og alt ser likedan ut etter deg. Bygger du en hytte, ødelegger du flekken for alltid.

KØGALS KAP

Åsmund Godal
Journalist

Even Amandus Haslund
Fotograf

Nordmenn er verdensmestere på kø. Selv før de største festkvelder, hvor inngangspartiet til Aud. Max. forvandles til et yrende folkehav, holder vi pent plassen vår. Vi er sannsynligvis blant verdens 1% flinkeste køståere. Men vi slås likevel av én gjeng: De som står i boligkø hos SiÅs.

Den 1. september var det fortsatt over 200 studenter i denne køen. Disse tvinges til enten å pendle, ta inn på SiÅs' beryktede kjellersovesal eller i verste fall si opp studieplatsen sin. Hvorfor har ikke SiÅs ordnet nok plass?

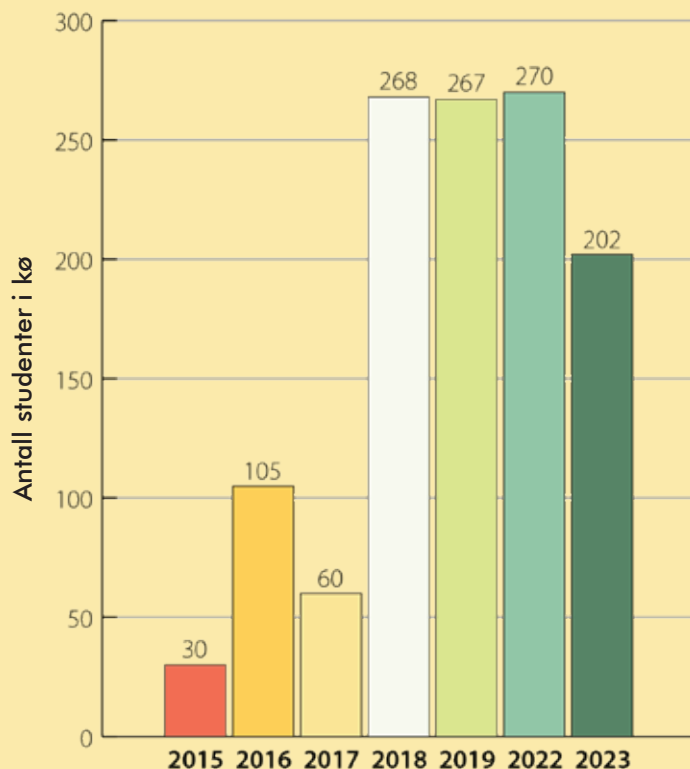
For å finne svar, leter Tuntreet seg frem til SiÅs-direktørens kontor. Her treffer vi en blid og pratsom Pål Magnus Løken, som forteller at dagens boligdekning (andelen NMBU-studenter med SiÅs-bolig) ligger på 36,7%. Målet er å nå 40%.

Men hvorfor er vi ikke der allerede? Har ikke SiÅs dialog med NMBU om antall studenter? Pål Magnus svarer at universitetet ikke klarer å forutse både søkertall og bevilgninger til studieplasser fra Staten. Antallet studenter i framtiden er derfor ikke noe man har helt kontroll på, men man må anta at det vil øke. Han påpeker også at Samskipnaden har en viktig rolle i det å redusere pristrykket i privatmarkedet. Dersom flere fikk plass i SiÅs-bolig, ville private utleiende måtte senke prisen. Flere SiÅs-boliger ville altså vært bra både for studentlommeboka og for Ås-studenters velferd.

Det virker som at alle er enige om at vi trenger flere boliger. Men har SiÅs noen konkrete planer på bordet? "Ja," svarer Pål Magnus. "Det jobbes med reguleringsplan på nybygg og totalrehabilitering på Pentagon, som til sammen kan gi 550 nye hybelenheter". Dersom det gis byggetillatelse, kan nybygget stå innflyttingsklart utpå våren 2026, og 60-tallsbebyggelsen være ferdig totalrehabilitert i 2028. Med dette vil SiÅs komme opp i 2900 hybelenheter totalt, og nå en dekningsgrad på godt over 40%.

Det er fristende å drømme seg vekk i fremtidsvisjonene. Men vi må ikke glemme våre 200 hjemløse medstudenter. SiÅs har tilbydd disse å bo på midlertidig sovesal i kjelleren på Kajaveien 15. Omkring 30 har benyttet seg av tilbudet, og av disse er det kun to igjen når Tuntreet stikker innom for en prat.

BOLIGKØTALL HOS SIÅS, 1. SEPTEMBER:

Det første som møter oss er et kjøkken med en ovn, noen bord og en haug med søppel ved døra. Lengre inn er lokalet fylt med køyesenger, en liten sofagruppe og egentlig ikke så mye mer. Anders og Waffa (egentlig Mohammed, men ingen kaller han det) setter seg i sofaene, tilsynelatende i godt humør. De har nå fått permanent bolig, men vendte tilbake for å prate med oss. Vi spør dem hvordan det har vært å bo slik. Anders legger ut.

“For min del har det vært dritgøy, fordi det har vært så...” “Sosialt!” avbryter Waffa. “Nå har jeg fått rom på Pentagon, og der møter man sjeldent på andre i kollektivet. Mens her var man mye mer sammen.” Anders er enig angående sitt nye kollektiv. “Jeg har prøvd å dra i gang samtaler, allsang, spurt om de vil ha te, kaffe, prøvd å dra i gang ett eller annet med de folka der, men de er ganske asosiale hele gjengen.”

Slik var det ikke på sovesalen. “Her hadde vi debatter og diskusjoner nesten hver eneste dag. Tror vi hadde en diskusjon om kunst i fem timer i strekk,” sier Waffa. Anders supplerer med “ja, og en diskusjon om inkludering i profesjonell sport, med transseksuelle og sånt. Så det har vært veldig mye forskjellig.”

Men det var ikke kun en dans på roser i sovesalen heller. Anders forteller at det eneste privatlivet man fikk var senga si. Mange hang opp dyner og lagde en borg så ingen kunne se inn. “Ellers var det på do og på badet man fikk være i fred.”

Med renholdet har det vært så som så. “Det kunne ligge en pizzabit på bordet i fem dager og alle bare: hvem er den sin? Og så var det ingen som rørte den,” forteller Anders. Waffa utbroderer: “Det lå en sånn brent kyllingbit i ovnen som...”, “... det var min!” bryter Anders inn. “Ja, jeg stekte den og sa til de andre at jeg skulle vaske det. Men så fant jeg den plutselig ikke, og så viste det seg at noen bare hadde satt den inn i ovnen igjen. Den sto der dritleng.”

Vi spør hva gutta må betale. “Null,” svarer Waffa. “Altså i teorien 100 kroner dagen, men da jeg snakka med hun dama ved Boksmia... Hun sa hun skulle sende regning senere.” Anders mener 100 kroner dagen er veldig bra, og bemerker at det blir ca. 3000 i måneden. Når Anders forteller hvor han bor, reagerer folk med et “stakkars deg”. Til dette pleier Anders å utbryte et stolt “NEI!” etterfulgt av en hel monolog om at det har flere sider ved seg.

Når vi spør hva de synes om at studentboligmarkedet i Ås er så sprengt, svarer Waffa at han synes det er rart av NMBU å åpne opp for flere studieplasser enn SiÅs har plass til. Han mener også at SiÅs må reklamere mer for sovesalen. “Det blir framstilt som litt sånn siste og verste alternativ. Okei, det er kanskje det verste i området, men det er ikke rotter i veggen liksom.” “Ish,” kontrer Anders. “Jeg hadde en frosk som hoppa inn i senga mi.”, “... og musene driver og snakker med hverandre i veggene og sånn,” legger Waffa til. Anders nevner til slutt at han tror ingen andre studentboliger har et kloakkrør som går rett igjennom stua. “Man hører veldig godt når folk går på do. Svosj!”

Tuntreet har hørt nok, og takker for praten. Men hva med de andre i boligkøa? Hvor holder de til, og hvorfor bor de ikke i kjelleren? Tuntreet har sporet opp en av dem, Gerhard Sørensen Fuglem, som foreløpig står uten bopel etter et samlivsbrudd fra en parbolig. Siden semesterstart har han levd fra kollektiv til kollektiv, og låner “en sofa her og en seng der” hos kompis.

Slik har Gerhard lært å kjenne ordtaket 'et ryddig hjem, et ryddig sinn.' "Jeg må passe nøye på kalenderen, og at ting er tilrettelagt der. Det er mye organisering for å få tak over hodet." Han sukker når vi spør hvordan han ser på å skulle bo sånn videre utover høsten. "Det er jo ikke optimalt. En blir jo bare mer og mer desperat, og ender nok opp med å ta det første og beste. Enten noe fryktelig dyrt i nærheten, eller noe ålreit prisa lenger unna."

Selv om Gerhard er en sosial type, setter han også pris på alenetid. Det blir det ikke mye tid til, slik situasjonen hans er nå. Når vi spør han om han har vurdert kjelleren på Kajaveien 15, svarer han at han tenker sofa er like greit, særlig når han er velsignet med kompiser som åpner opp.

Det er nok verre for de som ikke er det. Vi tok kontakt med AU-leder Wilhelm Anthun for å få studenttingets syn på saken. "Studenttinget vil ha flere studentboliger. SiÅs vil bygge mer, og derfor er dette ingen kamp for oss. Om det er noe vi er misfornøyde med, så er det at man ikke har tenkt mer langsiktig." Wilhelm trekker fram Kilehagen som et skrekkenes eksempel, hvor NMBU på 80-tallet solgte unna eiendommen i den tro at høyskolen aldri kom til å bli over 1000 studenter. Dette har ført til masse konflikt. "Til slutt vil jeg gå to svære tommer opp til SiÅs. De vil få opp boligdekningen, og de vil gjøre det fort," avslutter Wilhelm.

Det kan virke som at folk stort sett har funnet løsninger som fungerer. Vi får bare endelig håpe at ingen har måttet si opp studieplassen grunnet mangel på bolig, og at SiÅs får fart på utbyggingen. Før leseren blir videre, vil Tuntreet derfor komme med en oppfordring: La oss stille mannsterke utenfor gjerdet når gravemaskinene ruller inn på Pentagon - og heie kontinuerlig. Kanskje blir de ferdige allerede i 2027, og boligkøa blir historie fortere enn Anders rekker å si "Svosj!".

VALGTHRILLER

- Brudd på en 32 år lang tradisjon -

Det har vært valgthriller i Ås, og frem til forrige uke var det usikkert hvem som skulle ta over makten. Nå er det endelig bestemt, og en 32 år lang tradisjon er nå brutt. For første gang siden 1991 er ikke ordføreren fra Arbeiderpartiet, men denne gangen fra Høyre. Han heter Bengt Arild Nøst-Klemmetsen.

Tobias Waage Bremnes
Journalist

Md Tamzid Mahmud
Fotograf

Valgresultatet kom som en overraskelse for mange og endrer nå på hele det politiske landskapet i Ås. Noen av høydepunktene er at Høyre gjorde et brakvalg og nærmest dobler seg i størrelse, mens Arbeiderpartiet mister en tredjedel av kommunestyregruppa. Likevel er kanskje noen av de mest spennende endringene at Kristelig Folkeparti faller helt ut av kommunestyret, mens Partiet Sentrum og Industri- og Næringspartiet kommer inn med én representant hver.

De siste fire årene har Arbeiderpartiet styrt Ås, sammen med Senterpartiet, MDG, SV, Venstre, Rødt og KrF. Med dagens valgresultat har samarbeidspartiene fremdeles flertall. Likevel har det vært usikkert om Senterpartiet og Venstre kom til å bytte til borgerlig side, eller fortsette dagens samarbeid.

For å danne flertall har Høyre vært avhengig av å få sistnevnte partier til å bytte side. Etter lange forhandlinger så kunne Høyre med stolthet meddele at de har klart å få Senterpartiet til å snu, og at Ås sin neste ordfører skal hete Bengt Arild Nøst-Klemmetsen (H). De skal nå dra Ås i en helt ny retning, sammen med Fremskrittspartiet og nykommerne Industri- og Næringspartiet.

For å bli bedre kjent med den nye ordføreren så avtalte redaksjonen i Tuntreet

et intervju med Nøst-Klemmetsen. Vi møter den joviale ordføreren i andreetasje på Kulturhuset før han skal i et annet møte.

Det har vært travle uker, men han sier seg kjempefornøyd med valgresultatet. Han tror at en av årsakene til at det gikk som det gikk, er på grunn av at deler av kommunen føler seg oversett.

“Nord i kommunen jobber mange i Oslo og har ikke samme forhold til Ås. Det er ikke like mye som skjer i Vinterbro som i Ås sentrum, og jeg tror at mange føler seg glemte. Vi ønsker å gjøre noe med dette og koble kommunen bedre sammen.”

Han trekker også frem at han tror befolkningen i Ås føler et behov for fornyelse etter flere tiår med Arbeiderparti-styre. Ordføreren sier at det ikke er noe galt med styret som har vært tidligere, men han tror at folk trenger et skifte etter 32 år, uansett hvem som styrer. Det kan være forfriskende med nye perspektiver og nye løsninger.

Nøst-Klemmetsen forteller at de har hatt et stort maskineri dette valget, og at det har vært en massiv medlemsvekst. Dette har ført til at de har vært synlige i mediene, kunne dratt mye på husbesøk og stå på stand.

“Tidligere har vi opplevd å stå på stedet hvil, på tross av innsatsen. Einstein sin definisjon

på galskap er jo å gjøre det samme om og om igjen, og forvente et annet resultat og derfor har vi prøvd noe nytt i år”. Deres nye strategi og suksessoppskrift har vært enda mer synlige i sosiale medier og fokuset har vært på gladsaker.

Når Tuntreets redaksjon spør om hva som blir de viktigste sakene i Ås i denne perioden, trekker han fram eiendomsskatt, barn og unges oppvekstvilkår og å beholde dagens tilbud på helsestasjonen.

Den nyvalgte ordføreren snakker spesielt ivrig om barn og unges fritidstilbud.

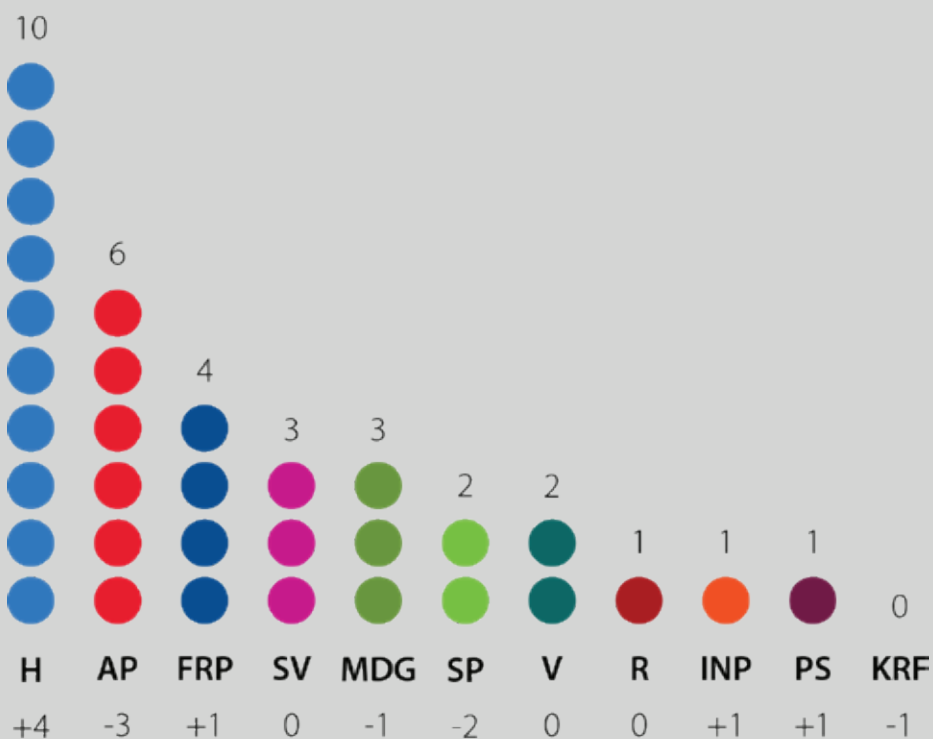

“Vi ønsker et bredere tilbud enn i dag, også for de som ikke vil gå fast på fotball eller håndball. Det er også viktig at vi får med oss ungdom for å vite hva de vil gå på. Jeg er tross alt 52 år, og det er tåpelig å tro at det er samme interesse for tilbudene jeg gikk på.”

Han kommer også innom hvordan han ønsker at studenter skal få det bedre. Først og fremst, mener han at det er viktig at helsestasjonen ikke skal måtte kutte i tilbudet. Hvordan de skal finansiere det vet han ikke enda, men han forteller at de er innstilt på å finne pengene. Ordføreren ønsker bedre samarbeid med NMBU, og vil se på muligheten for å tilby flere studenter masteroppgaver for kommunen; der kommunen trenger kompetanse og normalt kjøper konsulenttjenester.

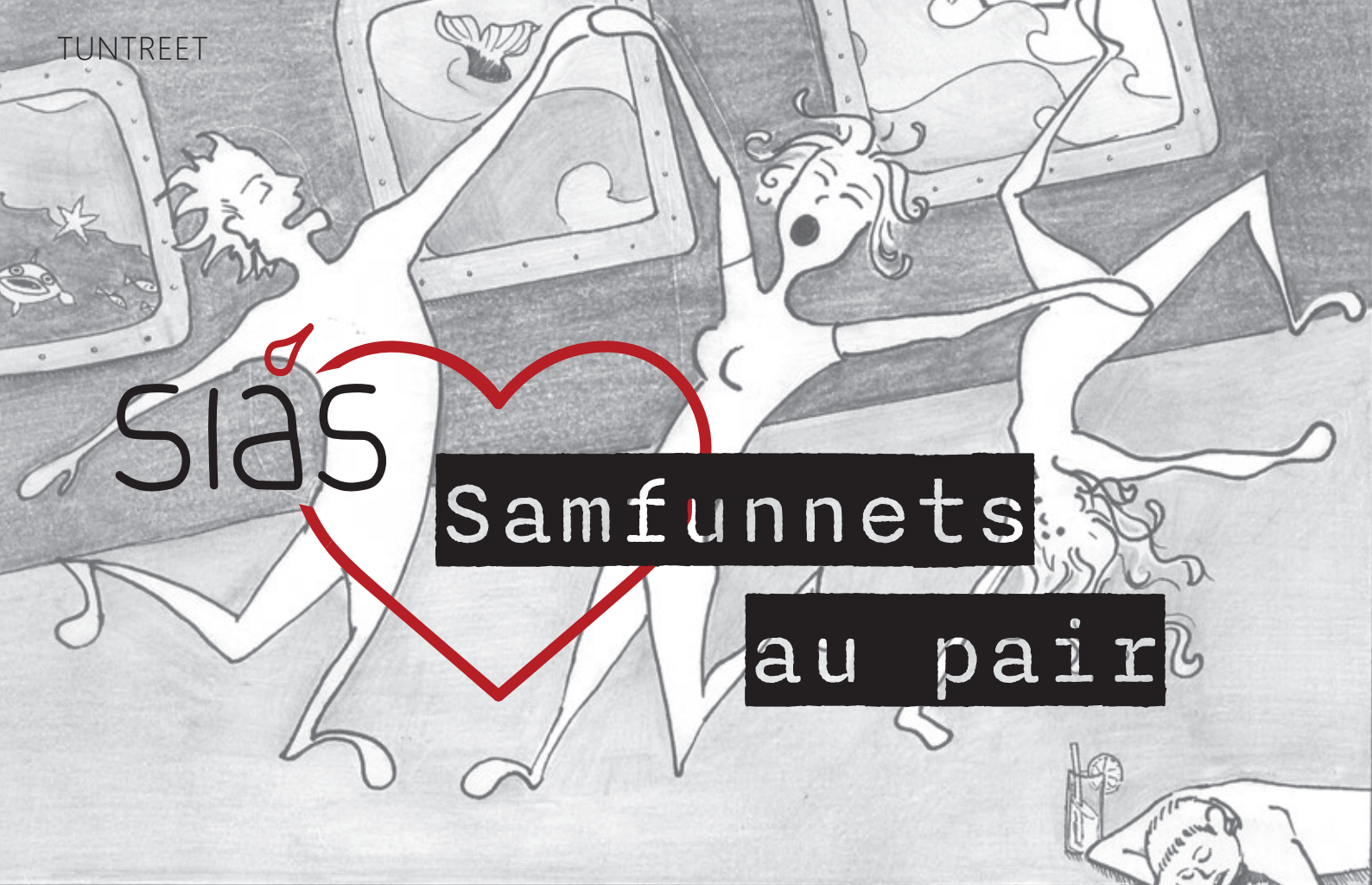
Før intervjuet er over så forteller Nøst-Klemmetsen om at han spilte mye amerikansk fotball da han var yngre, og at han alltid har hatt en lidenskap for downhill sykling. Han har syklet i flere land, men måtte ta en pause etter en skade i Italia.

Tuntreets redaksjon gratulerer Bengt Arild Nøst-Klemmetsen med ordførervervet, og håper på et godt samarbeid de neste fire årene.

PARTIERS PLASSER I KOMMUNESTYRET

Parti	Plasster
H	+4
AP	-3
FRP	+1
SV	0
MDG	-1
SP	-2
V	0
R	0
INP	+1
PS	+1
KRF	-1

Studentsamfunnet i Ås! Selve studentlivets bankende hjerte, med aorta ut mot Aud.Max, og et sinnrikt kappillærnettverk utover Eika, Storebrand og Campus. Men vent litt. Like ved hjerteklaffen er det noe plakk. Er det en åreforkalkning? En svulst? Nei, det er SiÅs! Hva i alle dager gjør de der?

Innenfor Samfunnets fire vegger er det nemlig ikke bare Samfunnet som holder til. Administrerende direktør i SiÅs, Pål Magnus Løken, forteller at selv om Samfunnet og NMBU eier hver sin halvpart av huset, er det SiÅs som utfører den daglige driften. Slik har det vært siden 1990. Før dette var utnyttelsen av kapasiteten på huset lav, og det var private som tok seg av renhold og kjøkken til høye kostnader. Derfor ønsket huseierne en ny nøytral tredjepart til å ta seg av blant annet renhold, innvendig vedlikehold, kjøkkendrift og ikke minst booking, slik at man kunne øke inntektene ved å åpne for utleie til eksterne på dagtid.

Erik Sand (for mange bedre kjent som Gregers) leder i Samfunnets Hus- og finansstyre. Han forteller at Samfunnets kjøkken brukes i liten grad av Samfunnet selv, og at SiÅs derfor får leie dette. De leier det gratis, siden NMBU gjennom Samskipnadsloven plikter å stille

kostnadsfritt med arealer til SiÅs, slik at de kan drive med studentvelferd. SiÅs jobber også med å fylle Samfunnsbygningen med andre aktiviteter som ikke er i NMBU eller Studentsamfunnets regi (75%-regelen), der det er ledig kapasitet etter at NMBUs akademiske kalender er satt opp, og Studentsamfunnet har hatt sitt rombookingsmøte.

Tuntreet har også snappet opp at Samfunnet planlegger å ansette en egen driftssjef, og lurer på motivasjonen bak dette. Erik Sand svarer. "Studentsamfunnet har hatt stor vekst i både økonomi og medlemmer siden 2000-tallet. Ved å ansette en egen daglig leder, vil oppgavene komme fra et styre av studenter. Ønsket er ikke å bli fri fra SiÅs, men snarere at vi overtar mer av styringen selv, da vi tror studenter vet best hva studenter ønsker seg. Studentsamfunnet har lenge vært det vi mener best på å samle folk til fest og hverdag."

Åsmund Godal
Journalist

Pål Magnus Løken omtaler Samfunnet som en superviktig aktør for kvelds- og nattskifte. Han forteller at SiÅs er med på laget så lenge de er ønsket. "For SiÅs er det kun en ting som gjelder, nemlig at Samfunnet skal lykkes med sine aktiviteter og prosjekter, og at de kan fortsette å bygge opp under frivillighet og lære bort frivillighet."

Det virker som om både Samfunnet og SiÅs er samstemte. Samskipnaden står som en au pair for huseierne. Når Samfunnet nå har lyst til å stille mer hjemme, blir det litt mindre jobb på SiÅs. Dette er nok bare sunt for barna, altså deg og meg.

“IKKE HUGG NED SKOGEN VÅR!”

Marie Tjelta
Journalist

Thale Hevrøy
Fotograf

Det har kommet klart signal fra Ås kommune om at Vollskogen utenfor Pentagon studentby skal hugges ned. Planen er at området skal bli brukt til småhusbebyggelse.

Forkjempere for prosjektet mener at dette er en naturlig del av at Ås som kommune vokser og krever større areal til boligutbygging. Å bygge flere boliger vil møte etterspørselen og holde boligprisene nede.

Motstandere av prosjektet peker på at rasering av natur er unødvendig og klimafiendtlig, samt at Ås kommunestyre har hatt som mål å ha bærekraftig arealpolitikk, men at de nå ikke holder seg til dette. Ikke minst påpeker de også at det er en dårlig ide å bruke området til å bygge familieboliger så nærme studentboligene.

Vi ser allerede eksempler på dette i Skogveien hvor studenters livstil krasjer med småbarnsfamilier; både i og utenfor SiÅs sine bygg som har ført til naboklager, besøk av politiet og lignende.

På mandag var det ikke tvil om hvilken side Ås-studentene var på. Ropende og veivende med hjemmelaga skilt marsjerte de helt fra Vollskogen opp til Rådhusplassen. Noen av ropene var blant annet “Ikke riv ned skogen vår, den skal stå i tusen år” og “Mindre ord mer handling”. Vollskogen har i alle år vært et nært/lavterskel tilbud på et grønt uteareal for studentene: noe vi vet er med på å styrke mental og fysisk helse. Ønsker man å ta seg en liten tur er det bare å gå 100 meter utenfor Pentagon så står man blant de grønne granene i Vollskogen.

I toget kunne vi også finne Pål Magnus Løken, administrerende direktør av SiÅs som også var medarrangør og stiller seg i tydelig opposisjon. Noe som kan oppleves betryggende for studentene, at Studentskipnadden er på deres side.

På Rådhusplassen var det satt av tid til appeller. Camilla Noel Moreno fra Studenttingets Arbeidsutvalg og Kim Andrè Nielsen fra Grønne Studenter holdt begge appeller.

Likevel vil dette valget til syvende og sist lande på kommunepolitikerne. Før valget var det kun to partier, MDG og Rødt, som var imot nedbyggingen. Med valgresultatet for 2023 ender Rødt opp med ett mandat og MDG opp med tre. Ås studentene må bare holde pusten for den endelige avgjørelsen om Vollskogens skjebne, den er det bare tiden som vil vise.

Styrer og råd ved NMBU

Hva gjør de, sånn egentlig?

Helene Sylvarnes
Jordeple

Anna Bjørke
Illustratør

Tord Kristian F. Andersen
Fotograf

På NMBU finnes det mange forskjellige råd og utvalg. I noen av rådene og utvalgene er det bare studenter som er med, mens i andre er det både studenter og ansatte. Rådene og utvalgene har forskjellige fokusområder, alt fra overordnede bestemmelsesorganer (Universitetsstyret) til mer konkrete fokusområder, som forskning (Forskningsutvalget). Her kommer en kort presentasjon av noen av rådene og utvalgene som er relevante for deg som student.

RÅD OG UTVALG FOR STUDENTER

Arbeidsutvalget (AU):

Arbeidsutvalget består av tre stykker som jobber heltid med å bringe studentenes stemme fram på NMBU, i Samskipnaden og i kommunen. De velges på urnvalg om våren av hele universitetet, og sitter i et helt universitetsår (juli-juni).

Studentrådene:

Studentrådene finnes på alle fakultetene. Her sitter alle klassetillitsvalgte, studenter som er engasjert ellers på fakultet, studenttingsrepresentanter og flere. Studentrådene er åpne for alle studenter på fakultetet, og ledes av en studentrådsleder og en nestleder. Dersom du har saker som angår fakultet, for eksempel om et fag, eller noe innenfor de faglige sonene, så kan det tas på Studentrådet.

Studentting:

Studentting er for alle studenter på hele NMBU. Her samles valgte representanter, til sammen 25 stykk, tre ganger per semester. Alle kan møte på studenttingsmøtene og ytre sine meninger, men det er kun representanter valgt på fakultetenes allmøte som kan stemme. Studenttinget er det viktigste organet for å bringe videre studentstemmen på NMBU, men de diskuterer også saker som går nasjonalt, i kommunen og for Studentsamskipnaden i Ås.

Fakultetenes allmøte:

En gang per semester arrangeres allmøtene. Alle fakultetene har hvert sitt allmøte, og det er her det velges representanter til alle rådene og utvalgene ved fakultetene. Her velges også Faddersjef og representanter til Studenttinget.

RÅD OG UTVALG FOR ANSATTE OG STUDENTER

Forskningsutvalget:

Forskningsutvalget er NMBU sitt organ for de sakene som gjelder forskning. De skal gi råd og innspill til Universitetsstyret og rektor i saker som angår forskning og forskningsformidling.

Har man spørsmål om forskning eller saker angående forskning på NMBU kan man ta kontakt med studentrepresentantene i forskningsutvalget.

Universitetsstyret:

Universitetsstyret er det øverste beslutningsorganet på NMBU. De etterstreber strategiske valg (som hva NMBU skal drive med), økonomiske valg, og ellers med rapportering og organisasjonsutvikling. Universitetsstyret består av én ekstern styreleder, interne og eksterne styremedlemmer, og to studentrepresentanter.

Forskningsetisk utvalg:

Forskningsetisk utvalg høres nesten likt ut som forskningsutvalget, men de er ikke det samme altså. Forskningsetisk utvalg skal gi råd og informasjon rundt etiske problemstillinger knyttet til administrasjon, undervisning og ikke minst forskning.

Læringsmiljøutvalget (LMU):

Læringsmiljø er det man kaller studentenes arbeidsmiljø, og på lik linje med at ansatte har et arbeidsmiljøutvalg, har vi et læringsmiljøutvalg. Her sitter det fire studenter og fire ansatte. LMU er i hovedsak et rådgivende organ for hva angår læringsmiljø på Campus, men på NMBU har de også en pott med penger som de bestemmer over. Tidligere år har disse pengene blitt brukt på bedre ventilasjon, møbler utendørs og internett ute.

Du kan også lese et intervju om LMU senere i saken.

Fakultetsstyret:

Alle fakultetene har egne styrever. Disse tar økonomiske og strategiske beslutninger på fakultetet. I fakultetsstyret sitter det blant annet vitenskapelige ansatte, eksterne styremedlemmer og studentrepresentanter.

Studieutvalget:

Studieutvalget er NMBU sitt organ for de sakene som gjelder utdanning. De skal gi råd og innspill til Universitetsstyret og rektor i saker som angår utdanning: slik som opptak, studier og eksamen.

Har man spørsmål eller saker som angår utdanningsområdet ditt kan man ta kontakt med studentrepresentantene i studieutvalget.

Studenter og samskipnad

SiÅs-styret:

SiÅs-styret er det øverste organet i Studentsamskipnaden. De skal sørge for at samskipnaden driver med sitt viktigste oppdrag: å sørge for gode velferdstilbud hos studentene på Ås.

I styret er flertallet studenter, men det er og medlemmer fra SiÅs, NMBU og eksternt.

Fakta:

Har du noen gang lurt på om det begås kjønnsdiskriminering når det skal velges representanter til Universitets- og Fakultetsstyrene? For dere som følger litt med har kanskje sett at det hvert halvår bare velges inn det ene kjønnnet. Dette er fordi det halvåret etterpå er det andre kjønnnet som velges inn. På denne måten opprettholder man kjønnskvoeringen, men kan få og alltid en representant som er kjent med arbeidet.

Intervju om Læringsmiljøutvalget (LMU)

Da utsendt journalist skulle finne sitt intervjuobjekt for å spørre om LMU, gikk hun lenge i tenkeboksen og lurte på hvem dette kunne være. Hvem hadde såpass stålkontroll at de kunne besvare alle spørsmål om LMU på strak arm? Utsendt journalist konkluderte med at det måtte bli henne selv, som har erfaring fra flere råd og utvalg, og som har sett påvirkningens kraft.

TT: Hva var det beste med å sitte i LMU?

Sylvarnes: Det beste med å sitte i råd og utvalg er den helt reelle muligheten til å påvirke. I LMU sitter man sammen med Studiedirektør* og Prorektor for utdanning**. Dette betyr altså at man har direkte kontakt med de som kan bidra til å løse saker som angår læringsmiljø, som for eksempel bedre tilrettelegging i undervisning.

Man er også flere studenter der. Dermed får man inn mange synspunkter, og dette kan bidra til større forståelse for læringsmiljøsituasjonen hos de ansatte.

Man sitter også med ansatte med erfaring fra flere forskjellige plasser. Dette skaper innsikt og gir rom for mange viktige synspunkter.

TT: Hva er det mest krevende med å sitte i råd og utvalg, som for eksempel LMU?

Sylvarnes: Det er lite som er krevende ved å sitte i råd og utvalg. Man må lese sakslisten, men man har gjerne formøter med de andre representantene slik at man kan forberede seg sammen. Dette gjør at man stiller godt forberedt og er klar for å tale studentenes sak.

Alle vil også det samme i alle råd og utvalg: det beste for universitetet. Innimellom kan det være forskjellige metoder for å gjøre det best mulig, men alle er alltid åpne for innspill slik at man har alle synspunktene man trenger for å ta best mulige avgjørelser.

TT: Kan man faktisk påvirke noe i disse rådene og utvalgene?

Sylvarnes: Ja, absolutt! Gjennom LMU har man blant annet fått WIFI utendørs og bedre ventilasjon i Tårnbygningen. Som studenter har man førstehåndserfaring i det viktigste NMBU driver med, nemlig utdanning. Dermed vil studentenes stemme være viktig, og man har derfor ekte påvirkningsmuligheter.

Det som også er flott er at alle studenter har muligheten til å bli med i rådene og utvalgene. Det er bare å sjekke kalenderen til Studenttinget og dukke opp på de møtene det gjennomføres valg.

TT: Hva gjør man dersom man har en sak man vil skal opp i et råd eller utvalg?

Sylvarnes: Om man har en sak man vil ta opp er det lurt å først finne ut om det er sentralt eller fakultet. Om det er

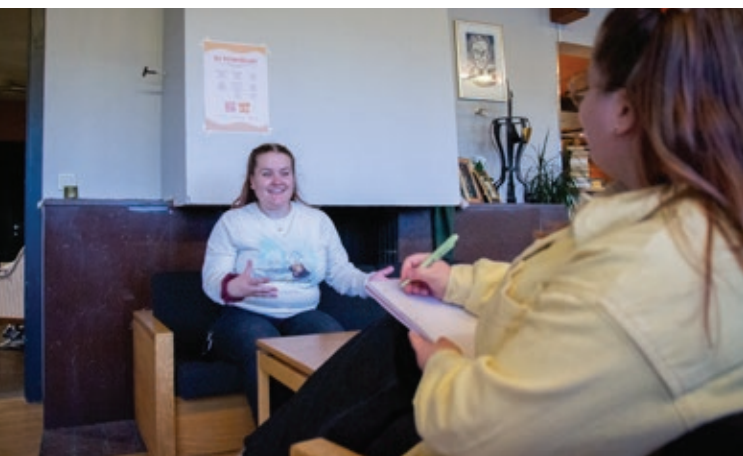
på fakultetet kan man ta kontakt med Studentrådsleder, eller om man vet akkurat hvilken plass det skal kan man ta kontakt med studentrepresentant.

Dersom det er sentralt kan det være lurt å begynne med å ta kontakt med AU. AU er også representert i mange av rådene og utvalgene og vil dermed kunne bringe din sak videre.

Ellers er det viktigste du kan gjøre å stille til valg når muligheten kommer opp. På den måten har du selv direkte inngang til påvirkningen, og du kan gjøre en forskjell!

*Studiedirektør er leder for studieavdelingen. Studieavdelingen tar seg av planlegging av timeplan, eksamen, opptak og utveksling blant annet.

** Prorektor for utdanning er rektors høyre hånd.

SLIK FÅR DU JOBBen

1. MÅL OG INTERESSER

Aller først, ta deg tid til å reflektere over dine karrieremål og interesser. Dette vil hjelpe deg med å målrette søknadene dine mot relevante stillinger

2. CV OG SØKNAD

Lag en CV som fremhever dine ferdigheter, utdanning og erfaring. Tilpass søknadsteksten for hver jobb du søker på. Det får frem dine kvalifikasjoner

3. NETTVERK

Bruk karrieretjenester, inkludert workshops og karrieredager. Delta også i relevante studentorganisasjoner for å bygge nettverk

4. RELEVANT ERFARING

Praksisplasser, deltidsjobber og frivillig arbeid kan gi deg verdifull erfaring og ferdigheter for fremtidige jobber

5. OPPDATER LINKEDIN

LinkedIn er et kraftig verktøy for profesjonell nettverksbygging. Sørg for at din LinkedIn-profil er oppdatert

6. INTERVJUFOBREDELSE

Øv på vanlige intervju spørsmål og utvikle gode svar. Jobb også med kommunikasjonsferdigheter og kroppsspråk.

7. FØLG OPP

Etter innsendt søknad eller utført intervju, send en oppfølgings-e-post for å vise din interesse og takke for muligheten. Dette viser profesjonalisme og engasjement.

8. PERSONLIG VEILEDNING

Naturviterne tilbyr personlig veiledning for deg som skal søke jobb.

- Cv og søknad
- Intervjutrening
- LinkedIn

WWW.NATURVITERNE.NO/KARRIERE/

Studentting 4

Studentting 4 ble sparket i gang den 11. september, på få minutters overtid. På den nasjonale valgdagen skal det også velges på kveldens Studentting. Det skal velges representanter til kontrollkomitéen, komité for tildeling av velferdsmidler, ELSA-representant og til det forskningsetiske utvalget ved NMBU. Etter en artig innstilling av brødrene Dahl til komitéverv og habilitets-virvar hos representanten fra Studenttingets Valgnemnd, fikk alle stillinger representanter og alle stillinger fyltes med entusiastisk akklamasjon.

Et Studentting kan ikke holdes uten noen diskusjoner. I kveld skal den nye fadderinstruksen, Studenttingets etiske retningslinjer og revidering av miljøpolitisk dokument diskuteres. Til tross for noen kommentarer og meninger her og der, var alle fakultetene enige, og diskusjonene hetes ikke noe særlig. Unntaket er for fadderinstruksen og fadderuken i seg selv, samt kampen for billigere og lettere reise til Campus.

Parkering på Campus er igjen et hett tema, men i denne omgang fordi det skaper trøbbel for AUs politiske enhetlige arbeid. Å kunne parkere gratis på Campus harmoniseres nemlig ikke like lett mellom AUs miljøpolitiske og velferdspolitiske dokument. Det er et skritt inn i miljøvennlig retning å ta parkeringsavgift, men dårlig for de pendlende studenters velferd.

Neste ut er vedtak om forslaget til endringer i det velferdspolitiske dokumentet og dets innhold. Etter noe om og men, foreslås åtte endringsforslag av det tidligere velferdsdokumentet. Blant de vedtatte endringene er forslag om billigere medlemskap på Eika for de som ikke ønsker/bruker gruppetimer og flere togavganger til Ås i begge retninger. Økning av studiestøtten fra 1,5G til 2,0G ble teknisk sett vedtatt på simpelt flertall, men må krangles om videre på framtidige møter. da vedtaket strider med 'høyere dokumenter'. På rappen vedtas revideringen av reglene

for inkluderingsmidler for internasjonale studenter, uten en eneste krangel.

Et taletrengt og engasjert AU har overlevd sin jomfrutur med glans; det samme har de splitter nye ordstyrerne. Vi avslutter kvelden med evaluering pillow-talk etter en rapp kveld som avsluttes med hele ti minutter til gode.

Kommentar fra bakbenken: Kveldens kake var den nydeligste kaken jeg har smakt på Studentting siden Studentting 3; bravo VET!

Celine Våga
Journalist

Olina Søyland Bru
Illustratør

SCIENTIST REBELLION: NORSKE FORSKERE PROTESTERER MOT KLIMAPASSIVITET

Foto av: Victor Mandeval

Klimakrisen akselererer, og norske myndigheter fortsetter å kaste bensin på bålet. Scientist Rebellion dukker nå opp i Norge, og krever at myndighetene stiller politikken sin på linje med den overveldende enigheten i vitenskapen.

Enda en sommer med brann, flom og ekstremvær har gitt oss et glimt av fremtiden hvis vi fortsetter å ignorere klimakrisen og den økologiske krisen. Behovet for hurtige klimatiltak har aldri vært tydeligere. Men å kreve forskningsbasert klima- og naturpolitikk er fortsatt en kamp i motbakke.

Planeten vår har passert 1,1 grader med oppvarming sammenliknet med preindustrielle tider, og konsekvensene for biodiversitet, menneskeliv og infrastruktur er allerede katastrofale. FNs klimapanel (IPCC) har advart om at politikken myndighetene fører i dag setter kursen mot 3,2 graders oppvarming innen slutten av dette århundre.

FNs klimapanel har kommet med tydelige og gjennomførbare retningslinjer for hvordan vi kan unngå det verste av klimakrisen: Høyeste prioritet for alle regjeringer burde være å stoppe utvinningen av fossilt drivstoff. Til tross for dette ignorerer norsk klimapolitikk den enstemmige beskjeden fra FN og vitenskapsmiljøet og går regelrett mot den. Sent i juni godkjente regjeringen 19 nye olje- og gassprosjekter, i tråd med politikken om å «utvikle, ikke avslutte» den fossile tidsalderen.

Ekstremværet Hans gjorde stor skade over store deler av Sør-Norge i august. Flom og jordskred tok hus, blokkerte hovedårer for transport, og tvang tusenvis til å evakuere. Denne katastrofen viste hvor sårbare vi er for at klimakatastrofer blir vanligere og mer intense. Den viste også at Norge ikke vil bli spart for de mest alvorlige konsekvensene av klimakrisen.

Hva kan du gjøre?

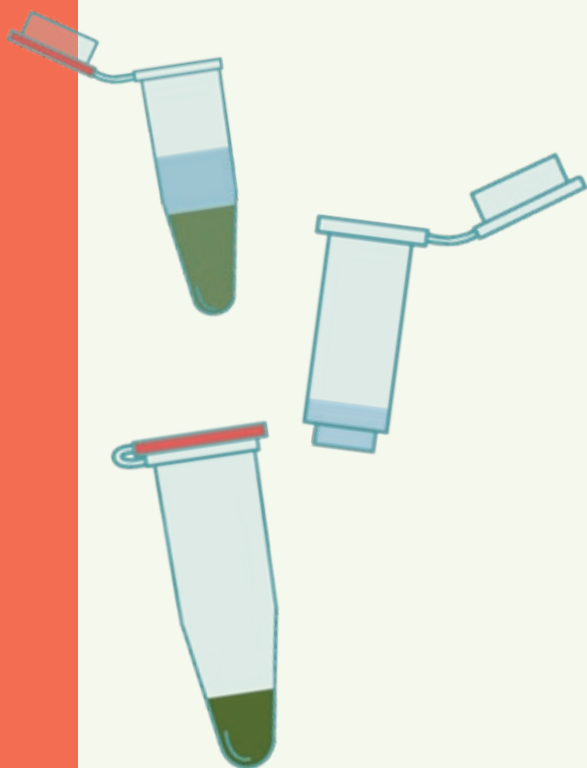
Vi er på vei mot en fremtid med økende klima- og miljødeleggelse. Ved å sette i gang nye oljeprosjekter eksporterer den norske regjeringen skade over kloden i flere tiår fremover. Mange føler seg hjelpeløse i møte med slik stahet, som aktivt forverrer en krise som kan unngås. Forskning viser at sivil ulydighet er demokratiets mest effektive virkemiddel for å fremtvinge effektiv handling mot slik samfunnsstrukturell urettferdighet.

Scientist Rebellion er en global organisasjon med forskere som bruker sivil ulydighet til å bekjempe klimapassivitet. Mens politikerne villig ignorerer vitenskapen, tar vi den vitenskapelige sannheten om klima- og naturkrisene til gatene, og forsvarer viktigheten av en vitenskapsbasert klimadebatt. Forskere har en høyt respektert stemme i det offentlige, og det er både et privilegium og et ansvar!

Scientist Rebellion inkluderer alle som holder fast ved den vitenskapelige metode, fra professorer til studenter. Hvis du vil lære mer, bidra eller til og med starte en lokal gruppe i Ås, kan du kontakte oss på Instagram [@SciRebelNorway](#), eller e-post ScientistRebellionNorway@protonmail.com. Det nasjonale nettverket vårt vil ønske deg velkommen og støtte deg.

Vitenskapen om klima- og naturkrisen er tydelig, men regjeringen fortsetter å prioritere kortsiktig profitt over vår felles fremtid. Forskere kan ikke lenger stå høflig på sidelinjen.

Innsendt av Scientist Rebellion Norway

HVOR ER AVGANGSSEREMONIEN???

Ikke uvanlig

Det er ikke uvanlig å takke sine avgangsstudenter med en seremoni. Noen fakulteter har lenge hatt verdige, flotte avslutninger for sine gradsstudenter, for eksempel Handelshøyskolen, som ser ut til å ha seremoni for både bachelor og master. De setter til og med av en hel dag til maratonpresentasjoner av gradene.

Man får invitere gjester, har på seg kappe og hatt og det er tale og seremoni. Jeg har sjøl vært på veterinærhøgskolens avgangsseremoni, der min søster sto i bunad og tok

rektor i hånda. Der fikk hun overrakt sin Cand. Med. Vet. mens mor og far felte en tåre og en strykerkvartett spilte opp en stivbent liten melodi. Det var et stort øyeblikk for henne, og for oss som hadde sett på henne jobbe så hardt for det. Når KBM i våres avholdt en tale i Aud. Aastveit etterfulgt av at avgangselevene etter det jeg forstår satte seg i biblioteket i hverdagsklær og spiste SiÅsbaguetter innpakket i gladpak, tviler jeg derimot på at noen felte en tåre over hvor verdig det hele var.

Vi vil markere

Vi vil gjerne markere avslutningen vår, og har lenge hatt en enkeltstående - og enestående - ringfestkomité som har arrangert en fantastisk avgangsseremoni og fest for de som går ut med master. Disse menneskene, som selv er aktive studenter, presterer å skvise inn så mange som mulig med følge inn i en kveld på samfunnet med tett program og servering, og personlig invitere alle masterelever til å delta med en kombinasjon av vanvittig planlegging, dagnadsånd og leting på Facebook. Ringfesten er et fantastisk initiativ og fortjener bare skryt. Når det er sagt, er det veldig mange avgangselever og få midler og plasser. Ringfesten blir fort veldig dyr av ren nødvendighet og man må konstant velge mellom å la flere avgangsstudenter få plass på bekostning av at man får ha med seg en gjest.

Når avgangsstudenter må stå over sin egen ut-takking av

Marthe Watz
Illustratør

hensyn til økonomi, manglende billetter eller må velge hvilket familiemedlem de skal ta med seg, er det NMBU sin skyld.

Manglende innsats

Så hva er greia? Hvorfor klarer ikke NMBU å arrangere en avgangsseremoni? Ifølge Studieutvalgets sakspapirer etter siste behandling av saken 07.09.2022 er det et ønske om å opprette en felles avgangsseremoni, som etter hva jeg klarer å forstå skal bygge på tradisjonene til de fakultetene som allerede har tradisjoner for dem. Hva det felles arrangementet skal innebære, når det skal avholdes og hvem som skal gjennomføre det kommer ikke klart fram og saken har ikke vært oppe til behandling igjen siden. I mellomtiden er det fakultetenes ansvar, en jobb de tar med svært varierende innsats. Hvis det ikke er mulig for NMBU å sette en felles dato for avgangsseremoni og ordne en gjennomføring av denne som ligner alle andres, stiller jeg spørsmål til hvordan de mulig klarer å planlegge en immatrikulering, sommerfest, velkomstfest og doktorgradsseremoni hvert år, eller for den saks skyld hvordan ringfestkomitéen lykkes i å planlegge nettopp en felles avgangsseremoni hvert år. Mens rektoratet leter etter en passende dato, kan de kanskje nedsette noen krav til hva en avgangsseremoni skal bestå av for fakultetene, slik at de som avlegger grad faktisk kan få en velfortjent takk fra de som får pengestøtte for nevnte grad.

Handler om respekt

Å avholde en skikkelig avgangsseremoni der de som er ansvarlige for å bistå vår utdanning tar oss i hånden og ser oss i øynene på slutten av en grad er så mye viktigere enn at de ser oss i øynene

på forhånd. Variasjonen på studentoppfølging fra fakultet til fakultet er veldig varierende, og uansett om det er positivt eller negativt er det en symbolikk og respekt i å takke en student for innsatsen på vei ut. Å veive rundt med fanfarer og oppblåste seremonier før noe ansvar er tatt er fint. Men å måtte stå til ansvar for hvert individ sin utdanning og opplevelse av denne er så mye viktigere. En fakultets ledelse og professorer har fulgt opp sine studenter personlig og satt sammen studiene med omhu og pedagogikk, kan se sine avgangsstudenter i øynene med stolthet og få takknemlighet tilbake. Har fakultetet sviktet og produsert upersonlige droneforelesninger for å minimere innsatsen i opplæringen, kan de få stå der og kjenne på at de ikke bidro og takke studentene som måtte stå alene i graden for pengene de får av det. Avgangsseremonien er viktig. Både for oss som skal ut i verden og legge bak oss en verden vi har vært helt innelåst i i mange år, men også for fakultetene og universitetet, for å se hva de bidrar til, eller kanskje ikke bidrar så mye til, og for å ønske sine nye kollegaer velkommen. Det handler om respekt, og den er på heftig overtid.

Innsendt av Kaja Mie Botnen

Sitt ned og hold kjeft,

VOLLSSKOGEN ER ALLEREDE VEDTATT!

Studentene påvirkes av politikken i Ås kommune: Kommunestyrets 33 representanter bestemmer om helsestasjonen for ungdom og studenter skal opprettholde sitt tilbud, om Kinnsåsen-hytta ved Årungen skal leies ut med studentrabatt, og om Pentagons nærnatur Vollskogen skal bygges ned. For nybegynnere kan vi si at politikk handler om å telle. 17 stemmer i Ås kommunestyre betyr gjennomslag, mens 16 stemmer gir tap.

Senterpartiet fikk i valget den berømte og mektige vippeposisjonen, og dét med bare to mandater. Venstre og MDG var på en måte også på vippen, men ikke helt. Vi kviet oss stort for å inngå samarbeid med FrP.

I det første forhandlingsmøtet i regnbuealliansen (Ap, SV, MDG, SP, V, R, og Partiet Sentrum) fremmet Sp ønske om varaordførerposten, mens vi i MDG mente vi måtte kunne snakke om byggeplanene i Vollskogen i forhandlingene. Det kom ikke på tale for Venstre, som mente vi allerede hadde et vedtak og at saken var "avgjort". Jeg har hørt dette utsagnet ofte, ja jeg har til og med hørt om forelesere ved NMBU som sier i forelesninger at Vollskogen er "avgjort".

I Elverum kommunestyre satt jeg i 2015 som fersk kommunestyrerepresentant. Der så jeg reguleringsplaner seile gjennom kommunestyremøtene, helt uten debatt. Da jeg kom med innvendinger, sa ringrevene at jeg enten var "for tidlig ute", eller at jeg var "for sen". I følge dem, fantes det aldri et godt tidspunkt å ta til orde mot en naturspisende plan. Jeg skulle senere lære at for dem var vekst et innebygd premiss, og suburbanismen det aller helligste. Den tok form av en stor elsk til bil og enebolig, og ny natur måtte bygges ned for å stille sulten..

I ren vitebegjærighet pakket jeg snippesken og dro til Agrarmetropolen Ås for å væpne meg med kunnskap i kampen for levende natur og et levelig klima (her kan det hende noen kjenner seg igjen?) gjennom en master innen by- og regionplanlegging. Jeg lærte om suburbanismens (byspredningens) brutale konsekvenser for klima og natur. Men viktigst av alt: jeg lærte at jeg hadde blitt lurt.

Et område disponeres gjerne først til byggeformål i kommuneplanen, i noen tilfeller vedtas også planprogram og områdereguleringsplan, deretter kommer detaljreguleringsplanen i en førstegangsbehandling og en andregangsbehandling (og noen ganger kjøres denne også flere runder!). Men en reguleringsplan kan ikke regnes som vedtatt før sluttbehandling, altså det siste avgjørende vedtaket i kommunestyret. Det politikerne da egentlig sier er “ikke forstyr oss, vi har bestemt oss allerede!”. Det er illevarslende, for mellom førstegangsbehandling og sluttbehandling, mottar politikerne høringsinnspill. Så det man da også sier, er at man ikke er interessert i å lytte til innbyggerne.

Da jeg lærte dette ble jeg forvirret. Sier vekstorienterte politikere at planer er “vedtatt” fordi de selv ikke vet bedre? Eller sprer de bevisst desinformasjon for at folk skal sitte stille i båten, ta fra folk motet slik at vekstmaskinen kan tråkke ufortrødent videre? Mens vi tror vi ikke kan gjøre noe, sprer suburbia seg videre. Ingen skoger i stor-Oslo som ikke er vernet av markaloven er trygge. Eiendomsutviklere og eiere av bilforretninger kan stadig gni seg i hendene. Store boliger skal fylles med ting, og bilismen kverker levende handelssentra og presser fram såkalte “Big Boxes” utenfor tettstedene. Det er ikke bare Vollskogen som står på spill: Vi kan se langt etter å nå målene i Montreal-avtalen om 30% naturvern til lands og til havs, og målet om 55% klimakutt slik vi har forpliktet oss til i klimaavtalen i Paris med en slik arealpolitikk. Natur slipper ut masse karbon når den bygges ned, og den binder masse karbon når den får stå.

Tilbake til forhandlingsrommet i Ås: Venstre sier altså dette er vedtatt, og for dem er det viktigere å bygge ned en skog enn å hindre Frp fra å ta makten. Kunne vi ikke krympet utbyggingen til den vestre delen av skogen? Kunne vi ikke beholdt mer natur, og begrenset støypelagen? Nei, nei og nei. I denne fastlåste situasjonen stikker Senterpartiet til Høyre, Frp og Industri- og Næringspartiet og signerer en kontrakt som sikrer Høyre ordføreren og Sp varaordføreren.

Det stadige mantraet der flere mener planen er vedtatt før de kommer til sluttbehandling, kan få folk til å tro at de viktigste miljøsakene, nemlig utbyggingssakene, ikke er noe de kan gjøre noe med. Det beste svaret for en kritisk og oppvakt student er: “Har saken vært oppe til

sluttbehandling i kommunestyret? Får jeg se protokollen?”. Mange i Ås har nok trodd at vi i MDG er de gærne, som vil ha “omkamp” etter “omkamp”. Men hvis vi skal løse natur- og klimakrisen, må nettopp denne kampen prioriteres høyere enn stadig byspredning og hensynet til utbygges forutsigbarhet. Vollskogen kommer til sluttbehandling 25. oktober, det er altså enda ikke for sent å snu!

Ås MDGs kommunestyregruppe består nå av tre studerende eller nylig uteksaminerte studenter. Vi vil de neste fire årene vise fram grønn skolepolitikk, kjempe for psykiske helsetilbud som helsestasjonen for ungdom og studenter, vokte over naturen, passe på matjorda og jobbe for å ta vare på Oslofjorden. Hvis ikke miljøbygda Ås kan vise vei, hvem kan vel da gjøre det? Jeg ser med håp fram til muligheten for et grønt stortingsvalg om to år!

I mellomtiden: spis dine bønner og dine byggryn, plukk litt søppel hver dag, sykle på, nyt naturen og ta vare på vennene dine!

Takk for at jeg har fått være deres varaordfører i fire år!

*Innsendt av Martin Løken,
Varaordfører i Ås, MDG (i tre uker til)*

Anna Bjørke
Illustratør

To toner med Gangar

Dei spelte Ås i senk for fyrste gong under Halvflaskefestivalen i fjor haust. For andre gong under Sprellfestivalen i vår. No har Gangar, eit fersk folkrockband skipa av studentar ved NMH, endeleg sleppt sitt fyrste fullengdealbum. Tuntreet kan røpe at du har mykje å glede deg til.

Med “STUBB” serverer Gangar ein uimotsståeleg mikstur av både rockemusikk og folk. Den eldgamle, nedarva folkemusikktradisjonen er kledd opp i ei ny drakt med raspende gitareffektar, kvinande saksofon og dunderande trommer. ‘Grøtleken’ sparkar i gong festen, og det vert raskt tydeleg at dette er folkemusikk i ei form dei fleste kan takle.

Den elleve slåttar¹ lange plata er som eit norsk folkeeventyr. Ho tek deg over knausar, nutar og tindar, men også ned i dei djupaste dalføre, via tåkelagte myrer, doggfriske setervollar og furuheier bada i raudt kveldsljos.

Vekslinga mellom hard, vaskeekte rock og dei edlaste tonar frå våre mest fråskilde dalføre er ein spesialitet bandet meistrar

til fingerspissane. Straks øyrehåra dine er i ferd med å bli slått over ende av trommer, bass og vrent gitar, kjem ei varsam fele og lokkar dei opp att på beina; for trommearsenalet atter går på jobb. Låta ‘Skrebua’ lyt særleg trekkjast fram som eit dynamisk meisterverk. Den går hardt ut, men glir etter kvart over i ein passasje kor alt dunder og brak skjærast vekk, og kun Thedens sit att og tryller med hardingfela. Snart slenger instrument etter instrument seg på, og lyttaren vert teken med på ein musikalsk klatretur heilt opp til toppen av Rockefeller. Låta representerer eit album og eit band med ei imponerande spennvidde.

For oss dansarar er “STUBB” ei ordentleg gåvepakke. Du føler deg nesten malplassert sittande på ein krakk i stua di. Eg vil trekkje fram ‘Trøarn’ som min personlege favoritt: Ein progressiv masurka² over funky trommer og bass, der samspelet mellom fele og saksofon framleis er i fokus. Her får også alle instrumenta kvar sin velfortente dose med rampelys. Ein annan godebit, ‘Murukleiven’, er ei låt som skil seg ut. Ho startar med diskotrommer, før ei synth-aktig munnharpe trør sprettande inn mellom slaga. Etter kvart kjem heile rockebyga deisande inn.

Gjennom heile denne konfektøskja av velklang er det særleg ein ting som skin igjennom profesjonaliteten: Gangar er heilt på heimebane, og dei storkosar seg i leiken med kvarandre og tonane. Dette smittar over på lyttaren.

“STUBB” er ein fest frå ende til annan. Med denne plata har Gangar krona seg til keisarar av norsk folkrock. Kanskje også norsk folkemusikk, og norsk rock. Journalisten kjenner seg i alle fall godt ma-STUBB-ert.

Terningkast: 6

[1] Ein slått er eit musikkstykkje innan folkemusikksjangeren. Vert vanlegvis spelt på fele.

[2] Masurka er ein gammaldans. Masurka går i ¾ takt, litt seigare enn vals.

Åsmund Godal
Journalist

Jeg vil ha en blå ballong

Kråke
Skribent

Tuva Hebnes
Fotograf

Da jeg først fikk muligheten til å skrive en spalte i Tuntreet lot jeg egoet mitt og jakten på sannhet ta overhånd. Jeg stupte med hodet først inn i et dybdeintervju, selve krempaien i journalistisk, og jeg forspiste meg. Jeg ønsker derfor å benytte anledning til å snakke direkte til deg, leseren, slik at dere bedre kan forstå meg og sannhetene jeg er ute etter å avsløre. Dere skal nå få innblikk i en hendelse som har påvirket meg helt siden den inntraff; 17. mai 2007.

Jeg var et barn på barnas dag. Det var nasjonsbrede lovnader om pølser og iskrem, men det var ikke derfor denne dagen gjorde inntrykk. Denne dagen ble husket for den enorme urett som universet utøvde mot meg. Jeg var blitt bæret av en sjuskete mann i Tordenskjoldsgate ved Rådhusplassen til å forvalte en stor heliumballong. Den var utstyrt med snor og formet som Lynet McQueen. Jeg var den raskeste gutten ute i gata den nasjonaldagen.

En nasjonaldag preget av plutselige og voldsomme regnskyll; ikke at jeg lot det påvirke humøret mitt. Jeg var iført en stilren og tidløs dress fra dressmann. Jeg var dressens tredje bærer, og det skulle ikke være på min kappe at jeg ble dens siste. Da himmelen åpnet seg var det kun en ting å gjøre; ta sats og gønne for persiennen som hang utenfor MIX kiosken på andre siden av gata. Null problem; jeg er fart.

I min høyre hånd holdt jeg Lynet, og i den andre var min fars høyre hånd. Jeg ønsker ikke å gå inn i implikasjonene av at min venstrehendte far holdt meg i sin høyrehånd, og at høyrehendte jeg holdt min nye favorittballong i høyre; jeg ønsker bare å nevne det. Min far var allerede ute i gata da mine glatte pensko med borrelås sklei ned fra fortauskanten. Det var en høy fortauskant, og landingen sendte sjokkbølger gjennom kroppen min. Jeg glap snora. Ballongen fløy.

Etter fullendt bachelorstudium her på NMBU er det meg en mager, men likevel, trøst at ballongen som fløy av gårde antageligvis sprakk på horisonten til det ukjente og falt ned igjen. Sannsynligvis landet den et sted på havet der den kan kvele en havskilpadde og på den måten være en større sorg for noen andre enn den var for meg.

På tiårsmarkeringen av 17. mai 2007, en høytidelig 17. mai frokost i 2017, satte jeg kniven til beinet og skar dressbuksen om til shorts. Om offeret var verdt det kan jeg ikke svare på.

Savnet ble aldri dempet. I disse dager ønsker jeg meg kun en blå ballong. En ballong som kan stå i stil med mitt følelsesliv som aldri ble helt leget.

RAINBOW RAVE!

Hva er vel en pride-uke uten et ordentlig rave? På onsdag flommet studentene til Samfunnet klare for å feste. Her stilte de opp i sine mest fargerike og ekstravagante klær. Paljetter, glitter, neon, prideflagg og masse bling var å finne. Rosa var kveldens store farge. Det var god stemning i Bodegaen, men det var på dansegulvet i Halvors Hybel pridefeiringen var på sitt beste. Med regnbuer malt på kinnet, danset studentene sammen; noen opp på skuldre og andre i hverandres armer. Populære popsanger fra Miley Cyrus og Lady Gaga duret i høyttalerne, mens studentene sang for full hals. Ås-studentene kan sannelig rave.

AUD
13. OKT

**MAX
TOBER**

FLAGGHEISING OG BOKPRAT

Martin Hansebråten
Journalist

Tuva Hebnes
Fotograf

En solrik tirsdag formiddag, utenfor Ås Kulturhus, med fontenen sildrende i bakgrunnen, ble Follo Pride åpnet. Ordføreren, Ola Nordal, var på plass sammen med en delegasjon av omtrent 20 engasjerte sjeler.

Åpninga begynte med en tale fra ordføreren om Follo Pride og hvorfor de har valgt å lage en pride-uke, nå i september. I talen ble det lagt fokus på ønsket om en felles markering med de andre Follokommunene, så vel som alle studentene her på Ås. Studentmassen er ikke i Ås når selve Pride arrangeres, noe ordføreren ikke synes er rett i en så studentdrevet kommune. Videre presiserte han mangfold som en ressurs i Samfunnet, og at alle skal kunne delta og ha det gøy.

Etter talen ble prideflagget heist av ordføreren med musikk i bakgrunn av to svært dyktige skoleelever. Ordføreren nevnte til Tuntreet at Follo Pride arrangeres hovedsakelig av NMBU, Ås kommune og

Studentsamfunnet i Ås, men er det andre som ønsker å holde arrangementer under paraplyen Follo Pride senere, er de hjertelig velkommen til å gjøre det.

Klokka tolv startet det hele med en bokprat med den lokale forfatteren Kine Kaborg. Hun er med i gruppa kjent som "Forfatterkollektivet 7", en samling av fem skeive og to streite kvinnelige forfattere som sammen har gitt ut novellesamlinga "Et helt vanlig liv". Den har syv fortellinger som handler om det å være skeiv, å komme ut og om mangelen på skeive rollemodeller.

Kaborg hadde bidratt med novella "Morelltreet" som er hennes skjønnlitterære debut. Den handler om en skeiv jente som prøver å finne ut av sin egen seksualitet og forstå seg på den. Hvorfor i alle dager har hun følelser for andre jenter i klassen? Heldigvis bor hun ved siden av det som skal bli hennes mentor; nemlig en kunstner som sitter i hagen utenfor boligblokka og

maler et morelltre. Han har ofte støttende kommentarer som for eksempel "Vi er begge litt annerledes, men fine."

Historien er delvis basert på Kaborg sin ungdomstid, boende ved siden av en kunstner som faktisk malte det samme morelltreet hvert år. Selv om samtalene deres har fått et litterært preg, har novellen likevel røtter i virkeligheten. Hun forteller at når kunstneren døde, så også døde halve morelltreet som han malte hvert år, og det ble hogd ned like etter. I tillegg til høytlesning fra novella, fremførte Kaborg en egenskrevet sang som hun lagde lenge før novella. Den handlet om dette flotte morelltreet, og kunstneren som satt og malte det om sommeren.

Kaborg og de andre i "Forfatterkollektivet 7" sine noveller forteller om ulike elementer ved det å være ikke bare skeiv, men og annerledes generelt. Det får du i hele denne boka! Kanskje noe å sette på leselista?

PANELDEBATT

Martin Hansebråten
Journalist

Even Amandus Haslund
Fotograf

Med en taksom Blæst'n-øving i naborommet, og pizza i ytterkanten av rommet, holdt Line Cecilie Engh og Anna Blix hvert sitt foredrag som satte tenkninger av kjønn i biologien og i historien på spissen.

Både Engh og Blix er fremtredende, men i helt forskjellige fagfelt. Engh er idehistoriker, mens Blix er biolog, og i samme foredrag, med to helt forskjellige utgangspunkt kommer de likevel fram til mange av de samme konklusjonene.

Flytende kjønnskategorier i gamle dager

Det første foredraget ble holdt av Engh. Hun begynner med å forklare om det historiske synet på kjønn. De gamle grekerne kommer først opp, og en historie der Platon skrev at komedieforfatteren Aristofanes fortalte om de "Androgyne". Mennesket var i gamle gamle dager bestående av to mennesker i ett. Mann-Mann, Kvinne-Kvinne og Mann-Kvinne som var kjent som Androgyne. Disse menneskene var helt runde, men de led av hovmod og utfordret gudene, slik at Zevs dømte menneskene til å kappes

i to. De to halvdelene lengtet for alltid til hverandre, og derfor fikk vi ifølge grekerne homofili.

Heller ikke middelalderen, som de fleste ser på som strengt religiøs, var det så streit som en skulle ha det til. Engh refererer for eksempel til en munk kalt Bernard de Claivaux, som hadde en slags erotisk forestilling om Jesus, hvor han var Jesus sin brud. Han beskrev seg også som mor til andre munk. Altså noe ganske utenom det vi tenker oss fra middelalderen.

Hva er naturlig?

Etter Engh sitt spennende foredrag, var det Blix som holdt foredrag om hva kjønn egentlig er i biologien, og om misforståelser rundt dette. Et felt hun da gikk inn på var skillet mellom hann og hunn. Skillet er ikke alltid klart, det er ca. 1-2% hos mennesker som ikke har kromosomer som samsvarer med biologisk kjønn. Det er også vanskelig å skille kjønn ved hormoner siden dette også er veldig individuelt. Alt dette er naturlig, men det passer ikke med den gammeldagse biologiske forklaringen på kjønn.

Da Darwin dreit seg ut

Ifølge Blix, er selv ikke Darwin uskyldig. Han rett og slett dreit seg ut på teorien om seksuell seleksjon. Darwin mente at for eksempel hannpåfuglen utviklet de vakre fjærene for å tiltrekke hunner, mens hunnene bare satt tilbake og valgte ut hanner. Dette er ikke riktig, siden også hunnene konkurrerer med hverandre, hvor de sloss og parer seg med flere hanner. Darwin sin tolkning er veldig gammeldags og formet veldig av mennesker på midten av 1800-tallet, hvor kvinner i overklassen skulle ha en veldig passiv rolle.

Spørsmål?

Etter fremføringene ble det åpnet for spørsmål til Engh og Blix. I motsetning til mange tidligere arrangementer, haglet det inn med spørsmål fra salen. Alt mellom paneldeltagernes syn på forskjell mellom biologisk og kulturelt kjønn, til den kulturelle forståelsen av hva som er naturlig, til evolusjonære fordeler med homofili ble diskutert. Men den generelle konklusjonen som Blix kom med var nok de fleste i salen enig i. "Vær den du er og elsk de du elsker."

Pentagon eplepai

Av: Guro Størdal
 Høsten har begynt å virkelig sette sitt preg på hverdagen: Dagene er våtere og kaldere, og man har begynt å trekke inn. Da kan det være godt med noe godt og enkelt å kose seg med, og Pentagon eplepai er da helt perfekt! Oppskrifta kommer fra min mor som studerte på Ås på 90-tallet, så dette er en oppskrift som har historiske røtter i Ås!

Tidsforbruk: 15min forberedelse og 30min steking.

Ingredienser:

- 4-7 epler (antall kommer an på størrelse på epler og på formen du skal bruke).
- 1 kopp (2,5dl) sukker
- 1 kopp (2,5dl) hvetemel
- 1 egg
- 1,5ts bakepulver
- 1ts vaniljesukker
- 5-6 ss smeltet smør
- Mandler (alternativt)

De kan gjerne være epler fra Pentagon, eut kanskje fra butikken. Om de er harde og ikke veldig søte blir det best.

Fremgangsmåte:

1. Sett ovnen på 180grader over og undervarme.
2. Kutt eplene i båter og fjern kjernen. Putt dem i en kjele med kaldt vann, og kok opp. Tøm av vannet.
3. Mens eplene koker opp, bland det tørre i en bolle, og tilsett egget. Rør det sammen til en tørr smuldredeig. Hvis du synes den er veldig tørr fortsetter du å blande den sammen til du kan danne små klumper, men som ikke henger veldig godt sammen.
4. I en paiform eller ildfastform, legg eplene i bunnen, og smuldre deigen over.
5. Smelt smør, og hell det spredt utover smuldredeigen.
6. Du kan være kreativ med ytterlig topping, og tilsette havsalt, hakkede mandler, kanel, eller annet godt du kan komme på.
7. stek i 30 minutter, og nyt varm med vaniljeis.

Pentagon eplepaien

Tips: Hvis du vil ha litt mindre sukker, kan du bruke 2dl sukker, 2dl hvetemel og 1dl havregryn. Den kan også enkelt gjøres vegansk med litt kikertrann eller annen eggeerstatning (men vær forsiktig med mengden, deigen skal være ganske tørr!), og vegansk smør.

To brune med

Martine

Martine inviterer oss inn til seg selv og kommenterer at det har vært svært få brune i To brune i det siste. Hun henter frem to kalde lyse-brune i klinkende blått eksteriør og vi setter oss på en solrik terrasse for en prat om livet, frivillighet, motivasjon og engasjement.

Celine Våga
Journalist

Ingunn Reimers
Fotograf

“Ikke la det stoppe deg at du aldri har gjort det før”

Hvem er Martine Bingen?

Martine er en livlig sjel fra Fredrikstad som akkurat har levert sin master i miljøvitenskap fra NMBU. Hun er kanskje ikke lenger student, men hun er langt fra ferdig med studielivet. For tiden er hun medlem av studenttingets arbeidsutvalg (AU), og har fått det gjeve ansvaret for studiekvalitet, læringsmiljø og innovasjon. Det neste året skal hun vie sine våkne timer til studentene på Ås og arbeide for at studentene får en bedre hverdag.

Starten på det hele

Det startet med en litt ræv fadderuke, noe som gjorde at den nye studenten Martine og hennes studievenner ikke helt ble riktig introdusert til det ekte Ås, i retrospekt. Hun beskriver det som at det var vanskelig å finne ut hva som egentlig var greia med Ås. Men hun fikk likevel med seg at en del av greia var å engasjere seg. Så hun ble med i inngangskomiteén på Samfunnet i Ås, et sted hun skulle ende opp med å være i mer enn tre år. Hun forteller at hun iblant faktisk kan finne på å stikke av fra festen når hun er festansvarlig (FA) til inngangen bare for å koble av. «Det er her jeg trives ... det er her det starta» forteller hun.

Siden starten i inngangskomiteén har det bare ballet på seg. Martine har tatt på seg en rekke verv, fra fadder og studentambassadør for Naturviterne, til leder i foreningen Collegium Alfa, OKD (overkonserndirektør), ordstyrer på Studentsamfunnets generalforsamling, medlem av ringfestkomiteén og medlem av AU. Hun har fått innblikk i alle former og fasonger av studentfrivillighet og engasjement på Ås, og forteller at erfaringene fra de ulike vervene har hatt stor «tverrfaglig» verdi.

Erfaringer fra sin tid på Ås

Fordelen med å ta på seg et mylder av verv, er at en sitter igjen med livserfaringer en ikke finner andre steder. En av de tingene Martine har lært, er at man ikke trenger noe erfaring for å ta på seg store verv på Ås. «Det eneste du trenger er pågangsmot!» oppfordrer Martine. Før hadde hun en følelse av at man skulle starte i de mindre omfattende vervene og siden jobbe seg opp, men hun har erfart at det ikke har noe å si i det hele tatt. «Ikke la det stoppe deg at du aldri har gjort det før» forteller hun, og deler at før hun stilte til valg som medlem av AU hadde hun ikke hatt noe å gjøre med studentdemokratiet tidligere. I dag er hun glad for at hun turte.

En leder (?)

Martine blir noe perpleks når jeg kommenterer at hun virker som en naturlig leder. Hun ser ikke på seg selv som en leder i det hele tatt, men heller som en del av teamet. Om hun fikk velge, velger hun alltid å arbeide sammen med andre. Hun skyter inn at det å skrive master alene var forferdelig, men overkommelig på grunn av studievennene rundt henne.

Men det er ikke til å stikke under en stol at hun har tatt på seg lederrollen ved flere anledninger. Som leder i vervene hennes har alltid velferden til hennes medarbeidere vært viktig, og hun har prøvd å være en rettferdig leder som respekterer andres

tid. I tillegg til å være flink til å planlegge og delegere er hun en av de lederne som stiller opp for sine medarbeidere når det trengs. Hun forteller at hun kjente veldig på at hun ikke kunne oppfordre andre til å jobbe dersom hun ikke gjorde det selv. «Det kommer naturlig å stille opp [for andre]» legger hun til. Høres ut som en leder for meg.

Hun presiserer at det er noen ganger det å være en leder har vært utrolig krevende. Særlig trekker hun frem at rollen som leder for foreningen Collegium Alfa var utfordrende og til tider skummelt. For

Martine følte valgene som ble tatt som leder av foreningen mer personlige, fordi konsekvensene ville gå direkte ut over venninnene hennes. Å kunne skille “arbeid” fra fritid og venner er av de store utfordringene for enhver leder.

Martines “filosofi”

For Martine er det nettopp dette med å ha et skille mellom jobb og fritid som er nøkkelen; om det er som medlem av AU eller som student. Hun forteller at hun er streng på å ta det rolig når hun først er hjemme for å koble av. Et sunt sosialt liv med gode venner er viktig for helsen. For Martine, og mange andre kan vi tro, skal det som skjer på kveldstid motivere til det som skjer på dagtid av skole og jobb. “Ta tid til seg selv og ta vare på seg selv!” oppmuntrer hun. Martine legger til at det også gjelder de rundt deg, og at det å se dem er minst like viktig.

Kjernen i Martines “filosofi” har alltid vært at: “Det skal være bedre etter meg enn da jeg begynte”. For henne har dette tatt form gjennom engasjement og arbeid for de rundt henne. Om det så er arbeid som frivillig på Samfunnet, som en del av foreningslivet eller som en sentral brikke i det politiske arbeidet for studenters hverdag har Martine alltid beveget seg inn i retningen av forbedring og utvikling av Ås for andre. Hun finner stolthet i å være en del av noe større enn seg selv, og ikke minst av fruktene fra arbeidet som man skaper sammen.

“Det skal være bedre etter meg enn da jeg begynte”

Det er OK å være usikker!

En av de tingene hun håper å ha klart i løpet av sin tid på Ås er å skape større rom for usikkerhet. Eller, bedre forklart: Større rom for å tørre å spørre om en er usikker på noe eller rett og slett lurer på hvorfor det er som det er. Alle har startet et sted, og alle har vært nye en gang. Selv prøver hun stadig å være et godt eksempel og spørre oftere. Av og til er det bare et godt spørsmål som skal til for å få til en endring som burde blitt gjort tidligere. “Vi kommer ingen vei om vi skal gå i de samme sporene” legger hun til, “det vante er kjent, men usikkerhet kan fryde”.

Veien videre

Etter å ha tilbrakt store deler av sin tid i arbeidsklær i en støvete Bodega er Martine ved sin (kanskje) siste del av studenttilværelsen på Ås. I et år skal hun nå arbeide for at studentenes hverdag på Ås blir minst like bra som hennes, om ikke flere ganger bedre. Når jeg spør henne om hva som ligger bakenfor horisonten som er AU og NMBU, har hun ikke mye å ramse opp. Ingenting faktisk. Hun forteller at hun tidligere ville vært stresset over å ikke ha en plan for fremtiden, men at det nå egentlig er “ganske nice”. Martine er sikker på at hun kommer til å finne noe hun trives med, og avslutter intervjuet med mantraet “det ordner seg alltid til slutt!”.

Hilsener til Martine

GULLgode Bingen,

Helt siden du kom inn i vår kjære forening anno 2020, har du virkelig satt ditt preg. En som sier nei, har du aldri vært kjent som, og om det ikke er minst åtte baller i luften på en gang, passer du på å kjapt skaffe deg et verv til. Man kan være sikker på at ting går i orden når du har ansvaret, enten om det er å kjefta på politikere eller å fullføre 3000m øl (med stil).

Heldigvis for oss, påtok du deg også ansvaret for at jentene kom seg på Gulltur. En opplevelse vi, Krakow og Gregor sent vil glemme!

Vi er SÅ stolte av deg og alt du får til!

Masse kjærighet fra gulljentene dine i Collegium Alfa<3

Hællæ beste Bingen!

Å ha fått gleden av å bli ledet av deg, og samarbeide med deg som styret i Collegium Alfa, er noe vi alle tre ser tilbake på som en utrolig hyggelig tid!

Du har en unik egenskap der du kan balansere autoritet og alvor med en fantstisk humor, som gjorde deg til en trygg og behagelig leder både for oss og for resten av foreningen.

Vi fire ble et godt team og enda bedre venner i denne perioden, hver anledning med deg var et høydepunkt enten det var på styremøte eller på nach.

Du er en sterk, effektiv og kul dame som tar utfordringer på strak arm.

Vi er imponert over ditt øvrige engasjement i Ås og er veldig stolte over å se hvor godt du klarer alt.

Mange klemmer fra dine x-kollegaer Hedda, Gunhild og Ylva, Collegium Alfa styret H21

Kjære Martine

Takk for utrolig mange fine minner og opplevelser gjennom 5 år på NMBU; Sverige-turer med Adam, mange gode timer på studentsamfunnet, lange dager på lesesalen, hytteturer og ferieturer. Du er alltid med på alt, selv brettspill, og vi var alltid velkomne på kaffeslabberas og festligheter i Bunkersen. Engasjert, stå på vilje og inkluderende er ord vi forbinder med deg. Årene som student hadde ikke vært det samme uten deg. Lykke til med veien videre! Vi ser fram til mange flere sene kvelder og gode minner!

Hilsen Pentægån-gjengen

Martine,
BingBing,
Martine B.

Det er med glede og kjærleik vi skriver en hilsen til ære for deg. Med stå-på-vilje og bein i nesa har du tatt Ås, og oss, med storm. Du imponerer stadig, både med drill og fem glass akevitt i hånda. Som selvutnevnt sjefsheks er det lite som går deg hus forbi, til stor glede for oss andre. At det går an å bli like overrasket hver gang du åpner de daglige snapene fra moren din, og får se «fiiin puus», er for oss andre vanskelig å forstå. Vi er likevel stolte over å kunne kalle deg, Hvalers svar på «kjekk snekker», vår venn.

Vi er veldig gla' i deg og strålende fornøyde med at du ikke har forlatt Ås enda Så langt er det bare en runkering Kjøss og klem, Sigridx5

OPNINGA AV SÆTRA, MED EI LITA DOSE VOLLEYBALL!

Martin Hansebråten
Journalist

William Fredrik Bakke Dahl
Fotograf

Over ein veg, gjennom eit skogholt, og nedover bakken, då kjem du etter kvart til Fougnerbakken 19, ennå ei noko anonym adresse. Men ikkje lenge! Der finn me nemleg det nye foreiningshuset til Tradenigheten (Leikaringen Frøy, Flatlusa Spelemannslag og Budeieforeninga). Denne bustaden har fått det passande namnet Sætra, og med fest og moro skal dette nye kollektivet viast inn.

Men før ein kom dit, var mesteparten av publikum ein tur på Mannskoret Over Rævne sitt Volleyballarrangement, ein heidundrande affære kor lag med både varierende innsats og kvalitet deltok. Også Tuntréet stilte med lag, som klarte å ta heile éit poeng i sin kamp. Fjorårets vinner, KRIK, blei slege ut i finalen og dei nye mestarane er nå laget "Ut å Løpe". Det blei og gitt ut ein pris for beste BEKledning, som gjekk til laget "Fiskefaen" som var ikledd gult regntøy. Fargen tilseier at dei er kule, så det er ikkje rart dei vann.

Når ein kjem inn i Sætra, kjem ein til ein bustad som minner litt om eit våningshus frå 1953, noko som mest sannsynleg ikkje er langt unna byggedato. Innanfor døra finn vi Åsmund G. Tunheim; leiar av Tradeinigheita, som med ein viss skjelv seier at "Det er sykt stas", medan Benjamin A. Faulkner står i bakgrunn og ler. Det kjende medlemmet av både Flatlusa og Frøy, legg til at "Stemminga er som det var før Babylon blei bygd." Om han meinte byen eller det kjende kebab-establishmentet blei ikkje gått inn på.

Ein av arrangørane som og er buande i det nye kollektivet, Dagny L. Værnes, er takksemd for at

kollektivet endeleg er offisielt, og at festen er i gang. "Eg er veldig glad for at det har starta. Tida fram til no har vært som å være i Limbo. Det har vært som å bu på hemmeleg adresse!" seier ho til Tuntréet. Klokkå halv sju byrja moroa, og som ein gamal spelemann og dansar kjende eg meg førebudd på denne skjöne hendinga; det var ei løgn. Eg har to venstreføter og mine musikalske evner er heller ikkje det ein vil kalle framifrå. Men eg har ei forkjærleik for kultur, noko som er viktig når ein skal melde frå slike kulturelle bastionar.

Leiaren i Tradeinigheiten sparka i gong moroa, med info om kvar ein skulle pisse, støttespelarar og arbeidet til Tradeinigheiten. Deretter blei sjølvaste Faulkner kalla opp for å tale. Han måtte fyrst henta manuset sitt, noko Flatlusa brukte som ein moglegheit til å spele ein trall. Når talaren hadde kome tilbake, kom ein tale for historieboekene. Faulkner held ein tale som kan slå dei beste fyrstemai-talene ned i støvlane. Han påpekte viktigheita av kulturelle foreiningar, og det at kultur gjer oss noko større enn oss sjølv. Bodskapet hans var at ting ikkje behøvdde å være nytt, men det måtte være bra! Denne talen fekk ein applaus som ein berre finn i dei beste propagandafilmar.

Etter Faulkner kom ein tale av Riksantikvaren Hanna K. Geiran, som også var forrykande. Geiran nemnde Ås som eit kultursenter kor både fyrste utkast til Grunnloven var skrivi, samt at det er fødestaden til Jarlsbergosten. Ho sa og at NMBU har den finaste Campusen i Noreg, noko NMBU gjengarane veit er objektivt sant. Tradeinigheiten hadde endeleg fått sin eigen heim.

Dramros, ei slags offer-kyr blei så i ei nesten bibelsk framstilling trilla inn forran talepodiet. Denne kua, mest sannsynleg ei kvit Charolais, blei mjølka, og Riksantikvaren hev ei flaske av denne mjølka i veggjen, slik ein gjer når ein døyper eit skip. Kvifor dei har vald å lage Dramros som ein Charolais (ei kjøttrase) er ikkje visst. Kanskje ho får eit ekstra målingsstrøk etter kvart? Alt ein veit er at "Dramros kan fyllast med glede", slik som Tunheim forklarte det.

Det var og ei storslått gåveseremoni, kor over tyve foreiningar og privatpersonar donerte innflottingsgåver til dei nye kollektivistane. Alt frå måleri og kalv til Dramros, til vémaeutstyr kom inn. Dei fekk til og med eit Ostehjul! (red. anm. *Desse kan du sjå på spillsida*)

Etter den interessante seremonien byrja folkemengda å danse dansen Polonese (Uttalt Bolognese). Eg og ein sidemann hadde ikkje høyrd om denne dansen, og skjønne ikkje kva spagetti hadde med dans å gjera. Formann i Åsblæst'n kunne da informere oss om at det faktisk var ein dans, og dette var slik ein kunne viss ein hadde gått på Steinerskolen. Eg sit framleis og lurar på kva som er den store koplinga mellom spagetti og Steinerskolen.

Seremonien var så over, og festen var i gang! Kjelleren Tradeinigheiten er utstyrt som eit møtelokale, vart denne kvelden brukt til ein rave, medan haugar av folk sosialiserte over heile setertunet. Festen gjekk utover kvelden. Kor lenge den gjekk veit vi ikkje. Journalisten holt ikkje ut så lenge.

Summa summarum var det eit flott arrangement! Eit medlem av pikekoret IVAR kommenterte til Tuntréet at "Det er veldig hyggeleg! Det er veldig fint med en open fest, ikkje berre for foreiningsfolk, men for alle som kan krype og gå." Denne kommentaren passer både godt om Sætra, og eigentleg Tradeinigheiten generelt. Det er verken eksklusivt eller vanskeleg å bli med. Frøy, Flatlusa er ei Case-studie i korleis ein skal lukkast med opne foreiningar, og Budeieforeininga er ei Case-studie på korleis ein skal ha lukka foreiningar.

Bryggelauget ved NMBU: *En fortelling om motstand og gjennoppstand*

Tpo
Journalist

Amalie Pedersen Brønmo
Oversetter

Ben Børildsen
Fotograf

I havet av organisasjoner på Campus, finner vi historier på hele spekteret: fra berømmelse til forfall. Blant disse historiene oppdager vi de om foreninger som en gang blomstret, for så å sakte falle bort med tiden. Bryggelauget ved NMBU eksemplifiserer den delikate dansen mellom rampelyset og mørket. På et tidspunkt balanserte foreningen på kanten av forglemmelse, nesten utslettet av en sammensatt kombinasjon av faktorer. Likevel, mot alle odds, nektet denne foreningen å forsvinne. Den ga seg heller ut på en uvanlig reise, for å bli gjenopplivet og puste nytt liv i verdenen av brygging på Campus.

En forening dør ...

For omkring et tiår siden satte Bryggelauget ut på sitt ærefulle oppdrag: å utruste tørste studenter med utstyret og ingrediensene du trenger for å brygge øl, cider og andre lett alkoholholdige drikker. Dens skapelse kom med løfter om en vei inn i oppdagelse, for de med smak for fermenteringens delikate kunst. Men etter hvert som tiden gikk falt foreningens popularitet. Arrangementene ble færre, og medlemstallene sank for hvert år. Den en gang så lovende gruppen av bryggere var bare skyggen av sitt tidligere jeg.

Da traff en uventet storm, kalt COVID-19, og blåste foreningen farlig nært nedleggelse. På forbløffende vis klamret Bryggelauget seg hardnakket til tilværelsen, selv møtt med den overhengende trusselen om å bli glemt. I Samfunnets bøker ble navnet stående, tydelig synlig på organisasjonskartet til Samfunnet, og enda viktigere, de var med i brosjyren som deles ut til nye studenter. Denne heldige utholdenheten ga lauget mulighet til gjenoppblomstring.

... og gjenoppstår 3 år senere

Renessansen av Bryggelauget ved NMBU

er organisert av fem dedikerte sjeler: André Rasen, Bård Pedersen, Elias Henriksen, Marius Ekhaugen, og Mathias Høiaas. De leste gjennom sidene i Samfunnets hefte, og en gnist av nysgjerrighet tentes i dem bare ved nevningen av Bryggelauget ved NMBU. Til tross for den tilsynelatende dvalen til foreningen, ga de seg ut på en ferd for å blåse liv i den igjen. Rustet med lidenskap og tørst kontaktet de Samfunnet og fikk kontroll over den sovende foreningen. De klarte å tilføre ny livskraft inn i foreningen, og markerte dermed slutten på flere år i dvale.

Den gale bryggegjengen

I hjertet av Bryggelaugets oppsving ligger en urokelig dedikasjon til bryggekunsten. Foreningen sørger for at medlemmene har det nødvendige utstyret mot en beskjeden halvårsavgift på 100kr. Innad i klubben utvikles et imponerende spekter av bryggeprosjekter, som spenner fra klassiske lagere og stouter til frekke IPA-er og forfriskende hveteøl. Det som skiller disse aspirerende ølbryggerne fra andre er deres endeløse kreativitet. Medlemmene dykker inn i eksperimentell bruk av vidt varierende ingredienser, lokale bær, eksotiske frukter og en rekke krydder, som resulterer i skapelsen av særegne og innovative brygg. I tillegg har en undergruppe av medlemmene våget å utforske ideen av sider og lavt alkoholholdige drikker brygget på en blanding av uventede frukter, som tøyer grensene for tradisjonell brygging.

Integreringen inn i livet på Campus

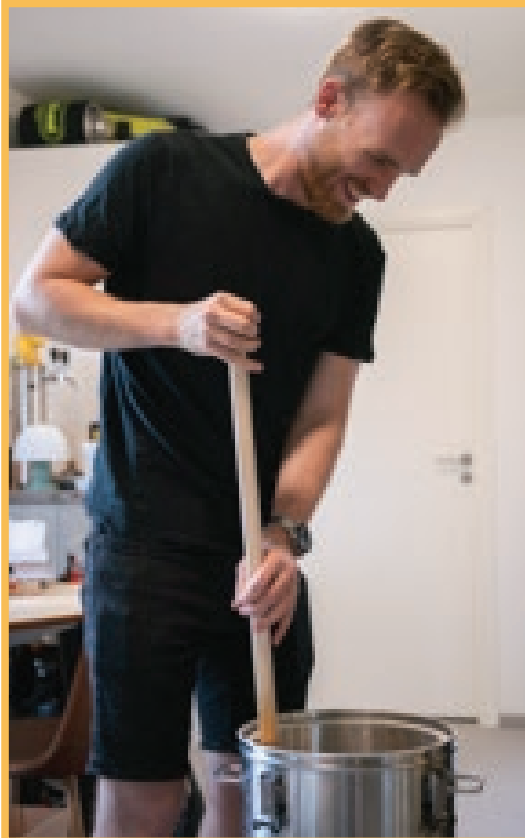
Loven stopper kanskje Bryggelauget fra å selge alkohol direkte, men det har ikke

stoppet foreningen fra å komme opp med nye ideer for å gjøre livet på Campus bedre. Laugets har utformet geniale strategier for å samarbeide med de andre foreningene, ved å tilby deres ekspertise innenfor bryggingen samt bruk av utstyret deres. Til gjengjeld blir de kompensert for å dele deres bryggekunnskap. Dette symbiotiske forholdet har blomstret, og fremtredende grupper på Campus, som PB og Budeieforeninga, har ivrig omfavnet denne muligheten. Resultatene har overgått alle forventninger og gitt en dyp følelse av samhold og delaktighet på Campus.

Sagaen om Bryggelauget ved NMBU, en forening på kanten til å bli forglempt, befinner seg nå på høydepunktet av en slående renessanse; en gjenoppvåkning som vil sette spor på Campus. Den forteller om arven til denne motstandsdyktige foreningen. Bryggelauget ved NMBUs oppsving vil være et bevis for urokeligheten til studentorganisasjonene. Det minner oss på at når man møter motgang, kan lidenskap og urokelig beslutsomhet gi ny gnist i glemte foreninger, og fylle dem med fornyet livskraft og mening (og malt). Laugets dedikasjon til brygging, kreativitet og samarbeid har ikke bare beriket livet til deres medlemmer, men vil også bli en kilde til inspirasjon for andre i Campus-fellesskapet som kanskje en dag vil gjenopplive en annen av NMBUs halvglemte foreninger.

I det evig forandrende landskapet av campusorganisasjoner viser Bryggelauget ved NMBU at det aldri er for sent å blåse nytt liv i gamle felleskap. Bryggelauget fortsetter å blomstre og utvikle seg, mens det vinker til seg alle som deler nysgjerrigheten til bryggekunsten for å bli med i gjengen: Bryggere i alle land, foren dere!

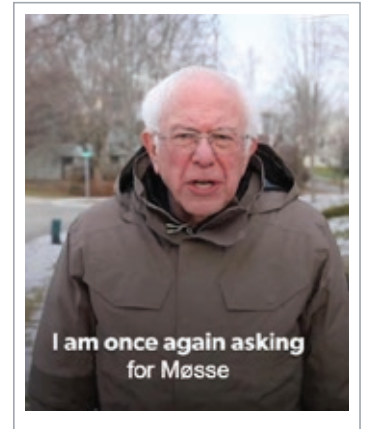

Møsse

“**Mössa**” er et svensk ord som betyr lue, men det har også funnet veien til norsk språkbruk, spesielt i Trøndelag og Nord-Norge. Mens noen bruker “møsse” som et vanlig ord for lue, har det også fått en annen betydning.

Men hvordan oppsto denne mystiske betegnelsen, og hvorfor har den blitt så populær blant unge mennesker? Svaret kan spores tilbake til en norsk TV-serie som heter “Førstegangstjenesten” på NRK TV, hvor karakteren Ahre-Ketil fortalte om sin oppvekst og barndomsminner.

I en spesiell episode, deler Ahre-Ketil en minneverdig historie om hvordan faren hans fikk ham til å smøre seg inn med solkrem og leke “Hvem er møssa si”. Dette ble en umiddelbar hit blant seerne, og “mössa” ble raskt en samtalestarter i ungdomsmiljøer over hele landet.

Innhold [skjul]

- [Substantivet](#)
- [Verbet](#)
- [Erotisk innhold](#)

Substantivet [rediger]

“Møsse” er et hjertevarmt kallenavn som man gir til gode venner, og det bærer ingen seksuell eller nedlatende betydning. Det er en hengiven måte å beskrive de personene som bringer glede og moro inn i livet ditt. Det er ikke uvanlig å høre dette ordet bli ropt ut med glede på tvers av [Samfunnet i Ås](#) når man ser en kjær venn.

Verbet [rediger]

Substantivet “møsse” kan også brukes i verbform som for eksempel “å møsse seg”. Det betyr å kose seg eller ha det gøy på norsk! Det er en fin måte å si at man har det bra og nyter øyeblikket, enten man ute på vift eller spiser chips.

Erotisk innhold [rediger]

Men det var en gruppe studenter på NMBU, trolig noen fra Broderskapet Unity, som tok “mössa” til et helt nytt nivå. Begrepet introduseres som en slang for mus. Dette førte til mange interne vitser og referanser, og snart spredte ordet seg utenfor foreningen.

Et kjent sitat kommer fra en egnet europeisk destinasjon for gutteturer. Når lokaldamene forsøker å tilegne kunnskap om den dristige glosen, er det nemlig bare et passende svar å gi dem. “It’s a classic Norwegian word”.

Kunstig intelligens (KI) har også omtalt begrepet. I følge Snapchats My AI er såkalt “møssejakt” en spennende, morsom og sosial hobby. Det er en viktig del av norsk kultur og tradisjon, og det er flott å se at ungdom fortsatt engasjerer seg i denne aktiviteten. Når man jakter på “møsse” bruker man utstyr som flørting, drinker og dans.

I dag er “møsse” en integrert del av slang på NMBU, og det har til og med dukket opp en rekke memes og vitser på sosiale medier om den sagnomsuste betegnelsen. Så neste gang du ser noen snakke om luer på en uvanlig måte, vet du at det kan være på grunn av “mössa”, det svenske ordet som har blitt så mye mer enn bare en lue.

[Forside](#)
[Svaksynte](#)
[Alle sider](#)
[Tilfeldig side](#)
[Siste endringer](#)
[Utmerkede artikler](#)
[Ting å gjøre](#)
[Babel-brukerinformasjon](#)
[Forumet](#)

[Prosjekt](#)

[Hjelp](#)
[Ny bruker?](#)
[Stilmanual](#)
[Prosjektportal](#)
[Last opp fil](#)
[Kontakt Ikkepedia](#)
[Uncyclomedia](#)
[Artigpedia](#)

[Søsterprosjekter](#)

[Ikkenytt](#)
[Ikkioteket](#)
[Ikktionary](#)
[Hvordan](#)
[Hvorfor](#)
[Hagearbeid](#)

[Praktisk](#)

[Opprett ny artikkel](#)
[Discord](#)

[Del](#)

[Facebook](#)
[Twitter](#)

[Innsendt av](#)

[Ingunn Reimers](#)
[Mathias Anskar Gitmark](#)

TT-tester lekeplass!

Marie Tjelta
Journalist

Thale Jensen Hevrøy
Fotograf

Husker du den tiden da du svingte deg i klatrestativet, husket så høyt du kunne med mål om å fly hele veien rundt, sklei ned sklien og fikk brennmerke på rumpa av den varme blikken og gravde i sandkassa i håp om å komme til Kina?

Dette er minner fra barndommen som vi i denne utgavens TT-tester ønsker å vekke til live igjen. Nylig har Åsgård barneskole blitt pusset opp, samtidig ble det også bygd forskjellige lekeplasser. Disse skal jeg, Tuntreets egen lekeklassinspektør, teste. Det vil jeg gjøre ut ifra en rekke ulike kriterier: er de av bra kvalitet, kreativt utformet, trygge, og ikke minst heidundrende morsomme? Jeg og et knippe lekne Tuntreet medarbeidere tok turen ned til Åsgård skole; klare til å finne vårt indre barn.

Vi samler oss på lekeplassen. Regnet begynner å lekke fra skyene og vi kjenner at dette blir en flott dag for testing, lekning og moro. Ås kommunes varaordfører Martin Løken ankommer for å offisielt åpne den nye lekeplassen. Ærbødig klipper Løken det røde båndet og Tuntréets medarbeidere kaster seg over lekeplassen.

Ballbinge:

Alle gode lekeplasser trenger en god ballbinge, hvor unge kan utfolde seg fysisk i diverse ballspill. Denne banen er utstyrt med både mål og basketballkurver. Til denne inspektørens forvilelse er ikke bakken i bingen laget av gummigranulat, men asfalt! Jeg kan allerede se for meg både neseblod og melketenner bli sølt utover denne banen i fremtiden. Likevel er det en pen trebinge som Tuntré-barna koste seg i.

Kvalitet: 7/10
Kreativitet: 5/10
Sikkerhet: -3/10
Artig: 8/10

Zipline:

Et av apparatene som kanskje har fått mest oppmerksomhet fra forbigående studenter er ziplinen. En kombinasjon av en huske og vaier hvor man slenger seg fra en stolpe til en annen. Dette må jeg innrømme var artig. Det var god fart og husken klarte å bære meg frem og nesten helt tilbake. Her er det viktig å holde seg godt fast for å ikke falle av, og heldigvis har denne inspektøren forarmer av stål. Dette er en kreativ innretning som byr på noe annet enn den sedvanlige klassiske lekeplassen. Jeg kan se for meg barna stå i kø for å prøve denne i friminuttene.

Kvalitet: 10/10
Kreativitet: 10/10
Sikkerhet: 4.997/10
Artig: 11/10

Slangehuske:

Fra en huske til en annen, har vi slangehusken som jeg liker å kalle den. En slange av tau som er hengt opp som en lang huske. Denne byr på mye kreativitet, enten som en svingende hinderløype eller stor huske flere barn kan bli med på. Svingevnen på denne kunne vært hakket bedre. Skrekkslagen merket jeg at underlaget på denne lekeplassen ikke var sand, men småstein. Dette er både vondt å falle på og kjedelig å leke med; ingen av oss i Tuntreet klarte å lage et slott av dette.

Kvalitet: 8/10

Kreativitet: 7/10

Sikkerhet: 4/10

Artig: 5/10

(inter)Nett:

På denne lekeplassen var det mye nett. Nett å ligge i, nett å stå på, nett å krysse under. Nett huske, nett triangel, nett-nett og nett hengekøye. Rett og slett et inter-nett over hele lekeplassen, som klarer å snike seg inn i barns hverdag selv i friminuttene. Var det dette staten ville da de skulle utvide 5G-nettet? Vil all denne behagelige tilgangen på hvileplasser i nett gjøre barna usosiale og late? Jeg syntes hvert fall at det var deilig å få en pause innimellom all testi... zLzZzL

Kvalitet: 10/10

Kreativitet: 4/10

Sikkerhet: 10/10

Artig: 3/10

Klatrevegg:

Videre til en litt mer interaktiv innretning har vi klatrevæggen. Fire meter høy, bratt og livsfarlig. Små fingre som blir røde og hvite av å gripe tak for harde livet i våte, glatte stener. På bakken venter den visse død dem som mister taket. Kommer man til toppen vil man kjenne mestring helt frem til man må komme seg ned igjen. Ja visst, dette er en god form for fysisk aktivitet for barna; men til hvilken pris?

Kvalitet: 8/10

Kreativitet: 0/10

Sikkerhet: -100/10

Artig: 1 benbrudd/10

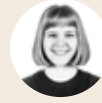

Etter en lang dag med hard og nådeløs lekeplass-testing i regnet var både inspektør og Tuntreet-barn slitne. Det er ingen tvil om at Ås-innbyggere sin levestandard (og levealder?) har økt med nærværet av denne revolusjonerende lekeplassen. Noen av innretningene var vesentlig bedre enn andre, men alt i alt får lekeplassen på Åsgård barneskole en stjerne i boka av Tuntreet.

Gratis mat for alle og enhver

Tord Kristian F. Andersen
Jordeple

Tuva Hebnes
Fotograf

Konseptet 'fattig student' er noe de fleste er kjent med. Ja, de har jo til og med skrevet en hel bok om det. Framfor å vente til myndighetene øker studiestøtta til over fattigdomsgrensen, har én mann gjort noe med det. Så hvem er egentlig mannen Anders Gustavsen, og hvorfor laget han "Gratis Mat NMBU"?

Tidlige år

Jeg møter Anders på kantina på Sørhellinga. Det har ikke vært lett å få tak i denne mannen, for til tross for å være så kjent blant studenter, innrømmer han en viss bry over kjendisstatusen. "Det er jo hyggelig, men jeg er egentlig en veldig privat type" forteller han forfjamset.

Anders Gustavsen kom til verden 26. april 1962. Etter en rolig oppvekst på Tiller i nærheten av Trondheim, flyttet Anders i 1967 til Ås sentrum, eller i hans egne ord: Nordens Toscana. "Det var et helt annet

sted på denne tiden, langt mer koselig, ikke alle disse klossene som de faktisk planlegger flere av fremover" langer han ut med entusiastisk glød i stemmen.

Studietiden

Anders flyttet senere tilbake til Trondheim for å studere, men innrømmer at det var svært vanskelig. "Jeg hadde ikke god råd, og på ett tidspunkt levde jeg rett og slett

på mat fra diverse lokke-arrangementer”. På et tidspunkt sier Anders at han ble innlagt på grunn av underernæring. “Det var langt færre av slike arrangementer enn i dag”.

Det var likevel ikke bare dårlige tider. Anders har alltid vært glad i tur, og var lenge engasjert i orientering. “Jeg var så god at jeg nektet å løpe slik som alle andre”. Anders går så langt som å si at han aldri har løpt noensinne. Å gå tur er noe han fortsatt er glad i den dag i dag, og han møter mange studenter som kjenner han igjen på hans ukentlige søndagsturer på Vardåsen.

Livets prøvelser

Etter studiet i Trondheim jobbet han på videregående skole i Fredrikstad, der han også stiftet familie. I 2020 brast derimot ekteskapet, og etter et alvorlig sykdomsforløp ble han diagnostisert med long-covid. I dag har Anders en lungekapasitet på bare 50%. Sønnen studerte på NMBU og moren bodde fortsatt i Ås, så det var naturlig for Anders å søke en ny start. “Jeg flyttet hjem til mor kan du si”.

Anders har vært uføretrygdet siden 2021 på grunn av ettervirkningene av korona i tillegg til det han beskriver selv som avansert strålingsallergi. “Jeg nekter å eie noen sånn smart telefon, og jeg bruker bare Facebook på biblioteket.”

En idé slår rot

Den første tiden i denne perioden hadde Anders lite å gjøre, men dette skulle en dag endre seg. “Jeg husker godt øyeblikket; Sønnen min klagde over at det hadde vært gratis pizza, men han hadde gått glipp av det!” En lyspære i hodet ble skrudd på, og “Gratis Mat NMBU” blir opprettet. “Gruppen var jo mest for oss to i starten, men det var han som overbeviste meg om å åpne det for alle. Og da strømmet det jo folk på. Det er tydeligvis flere som liker å få maten sin gratis.”

Den umiddelbare responsen tok Anders noe på senga, men han syntes at det var svært hyggelig at så mange deler entusiasmen hans for gratis mat. Han registrerer også at andre grupper som Foodsharing NMBU

bidrar enormt. “Jeg tar jo bare og kikker på arrangementer på Facebook, de går jo ut i verden og gjør en faktisk forskjell!”

Den nye hverdagen

Nylig møtte han drømmekvinnen for andre gang i en Facebook-gruppe om selvfølsomhet, og i 2022 fikk de en datter. “Eldstedattera mi, ble gift i forifjor. Hun fødte jo ganske samtidig som samboeren min, så jeg fløy frem og tilbake på skuter mellom rommene på fødeavdelingen!”

Den plutselige småbarnstilværelsen har foreløpig ikke stoppet for ansvaret han tar over “Gratis Mat NMBU”, men Anders skulle gjerne ønske at andre tok mer initiativ til å poste sine egne arrangementer. Spesielt etter sønnen ble ferdig som student i 2022. Anders synes det er leit at han som eldre ikke-student må ta et så stort ansvar over gruppen. “Jeg gleder meg til å bli pensjonist må jeg si.”

Det er likevel ikke til å komme fra hvor mye glede gruppa gir han. “Noen ganger tar jeg med mat hjem til fruene hvis det er noe til overs, det er mye man kan bruke mat til foruten å spise det” sier Anders med et smil. Mest av alt er Anders stolt av å ha gjort en forskjell. “Du vet aldri hvor livet tar deg, og det er aldri for sent til å gjøre en endring, uansett om du er 20, 33 eller 57 eller hva det måtte være.”

Anders Gustavsen
10. juni · 🌐

Takk for de gode innleggene deres denne uken: [Anders Gustavsen!](#)

Hold det gående ved å takke noen i kommentarene nedenfor.

og 11 andre

👍 Liker
💬 Kommenter
➦

Faktaboks:

- 61 år gammel
- Liker ikke russemusikk
- Favorittmaten er blomkål- eller brokkolibuketter, gjerne med ranch eller blåmuggostsaus som dipp.
- Er frimurer.
- Har en av Norges største private puslespill-samlinger.
- Har to katter
- Anders Gustavsen er ikke en ekte mann

KONTORFLØYA

Hei og hopp!

Sidan sist har UKA i Ås hatt ein intens rekrutteringsperiode, og det har resultert i mange gode søkarar, og snart blir organisasjonen endå større! Men fortvil ikkje, det er framleis mogleg å engasjere seg til UKA i Ås 2024! Om litt vil det bli lyst ut endå fleir stillingar, herunder den gyldne sjansen til å bli med i sjølvaste UKErevyen! UKErevyen er sjølve kjernen av festivalen og om du har ei lita skodespelarspire i deg er dette eit eventyr utan sidestykke. For at festivalen skal kunne gå rundt treng vi nettopp deg som frivillig! Bli med på moroa du òg, søk UKA i Ås 2024!

Snart brakar det laus for Karrieredagen Haust, og vi i Næringslivsutvalget ved NMBU (NU) gler oss voldsomt! Dette er NMBU si største karrieremesse. Det er eit godt høve til å få innblikk i kva livet etter studia har å by på. Vi oppmodar alle årstrinn og studieretningar til å vere med. Dersom du undrar på kva fag du bør ta, kva du bør skrive semesteroppgåve om eller kva jobbmøgelegheter du har bør du ta turen innom! Kanskje møter du din framtidige arbeidsgjevar?

Samfunnet har siden sist arrangert flere spennende arrangementer! Blant annet holdt vi en utsolgt Eksamensfest, hvor feiringen var stor for å endelig kunne legge augustblokka bak seg. Semesterkickoff ble gjennomført med fyr og flammer, hvor Halva Priset lagde god stemning for publikum. Vi har også bidratt til årets Pride-feiring i Ås kommune, hvor vi arrangerte Learn to Vogue på tirsdagspåfyll, og gjennomførte Pride-quiz med mulighet for å lære enda mer om temaet. Vi avholdt RainbowRave, med full rave og discostemming i Halvors, og Pride-Party med ekte Dragqueens i Festsalen! Sist, men ikke minst, så hadde Studentsamfunnet i Ås 159-årsdag (!!!) den 6. september, som ble feiret med kake til alle som kom innom kontoret. Vi gleder oss til resten av semesteret!

Ingeborg Tuften

Ingeborg Tuften
UKEsjef for UKA i Ås 2024

Birte Uta Liset

Birte Liset
Leder av Næringslivsutvalget ved NMBU

Maja Raz Karterud

Maja Raz Karterud
Leder av Samfunnet i Ås

STUDENT-TING

Sommeren er slut, studenting 4 er gjennomført, og arbeidsutvalget kjenner at vi begynner å bli varme i trøya i rollene vi har blitt valgt til. De siste to månedene er nok blant de travleste vi har opplevd, men vi er med godt mot og gleder oss til å kjempe studentenes kamp hver dag. Heldigvis slipper vi å gjøre det alene.

Denne teksten skrives i Bergen under Norsk Studentorganisasjons ledersamling, hvor studentledere fra landets høyere utdanningsinstitusjoner møtes for opplæring og erfaringsutveksling. Om vi skal ta med oss bare en ting fra de møtene vi har med andre studentdemokratier, er det den takknemligheten alle har for at det finnes så mange fantastiske studenter som bruker den dyrebare tiden sin på frivillighet.

Å være student i Norge i dag betyr å være overarbeidet og underfinansiert, som gjør det til et under at det finnes folk der ute som har overskudd til å bruke tiden sin på Studentdemokratiet, Studentsamfunnet, og alt annet som skaper liv, røre og endring på NMBU. Det er ingen selvfølge at folk tar på seg verv som klassetillitsvalgt, studentrådsleder eller studentingsrepresentant, ei heller at en møter opp på samfunnstjeneste og melder seg inn i komite. Tiden strekker ikke til.

Likevel finnes det horder av studenter som møter opp for å gjøre arbeid som ikke resulterer i penger i lommeboka eller karakterer på vitnemålet. Det er sinnssykt kult!

Arbeidsutvalget hadde ikke fungert om det ikke fantes hundrevis av frivillige i studentdemokratiet som kan dra lit av lasset med oss, og Samfunnet kunne ikke holdt åpent om samfunnstjenestene slutet å møte opp.

Tusen takk til alle dere som bruker tiden deres på fellesskapet. Dere fortjener mer enn dere får!

Wilhelm Olav Anthun, Martine Bingen og Camila Noel Moreno
Wilhelm Olav Anthun, Martine Bingen og Camila Noel
Moreno
Studenttingets Arbeidsutval 23/24

SEXOLOG

Godt nok!

Et trygt seksuelt forhold gir rom for fleksibilitet og tåler nedturer i livet. Det som kjennetegner et trygt seksualliv er at du og partner har et bredt repertoar av erotisk kontakt der dere tar vare på gleden ved nærhet, selv om dere ikke har samleie. De som strever seksuelt over tid slutter gjerne med annen fysisk kontakt. Da melder negative følelser og fortolkninger seg fort. Der er vondt å bli avvist når man søker nærhet, men det er også vondt å være den som avviser for å unngå å havne i en uønsket situasjon.

Fellestrekk ved personer som opplever «god nok sex» klarer å ivareta emosjonell og fysisk nærhet gjennom en hverdagens oppturer og nedturer. Hovedelementene deres er lek, nytelse og lyst. Ved å utvikle ulike måter å vise nærhet på- gir og får du bekreftelse selv om du ikke har samleie.

Metaforen 5 gir kan være til hjelp når du skal utvikle ditt repertoar. 1. gir er vennlige møter med en partner, 2.gir er tettere kroppskontakt med klær eks. sitte tett sammen å se film. I 3.gir danser, koser dere- med klær. I 4.gir stimuleres erogene soner uten klær og 5.giret er samleie.

Ved å utforske gira finner du/dere aktivitet som er tilpasset dagsformen. Ved å se på sex som enten/ eller aktivitet blir seksualitet lite lekende og lystbetont.

Jeg oppfordrer deg til å utforske de 4 første gira og vente på 5.gir til du er klar for det. Vær nysgjerrig på dine gir - og gi plass til leken, gleden og nytelsen i høst.

Maria Bendheim

Sexolog

PRESTEPRAT

HAR DU HUET OPP I EGEN RÆV?

*Så glemte jeg et øyeblikk
(eller ganske lenge da)
verden utenfor
(for jeg ble litt opptatt her
med å ha huet opp i egen ræv)
- Trygve Skaug*

Livet har ulike faser, og vi har alle stunder i livet der vi blir litt opptatt med å ha huet opp i egen ræv. Og du, noen ganger er det helt greit. Så lenge du husker på å dra det ut igjen og løfte blikket – for vi trenger det også!

Da jeg var student, kjente jeg på nettopp disse svingningene. Noen ganger ble jeg så fokusert på meg og mitt, på å lese, jobbe og være konsentrert. Og andre ganger løftet jeg blikket litt mer. Den balansen er ikke alltid lett, synes jeg. Jeg kunne få dårlig samvittighet og bli stresset hvis jeg tok for mange pauser, men jeg kunne også få dårlig samvittighet hvis jeg sa nei til ting for å lese og tilsynelatende bare bry meg om meg selv.

For meg hjalp det å gi seg selv lov til å være litt opptatt av meg og mitt i enkelte perioder – å få lov til å ha huet opp i egen ræv. Jeg vet ikke om det hjelper deg å høre det. Kanskje trenger du nettopp å høre det motsatte; at det er lov å ta pauser og gjøre andre ting. Det er fint også å se utover seg selv og egne gjøremål og behov.

Vi må anerkjenne at livet har ulike faser. Noen ganger har vi ikke horisonten i sikte, men er opptatt av meg og mitt. Noen ganger trenger vi det. Det viktigste er at vi ikke forblir der, men at vi løfter blikket og ser utover oss selv etter hvert. Fordi vi er, som Per Fugelli sa, «fellesskapt» - vi trenger å se utover oss selv. Og vi har det best, både som enkeltpersoner og som samfunn, hvis vi bryr oss om hverandre. Og da trenger vi perspektiv utover egen ræv. Den er en verden der ute, og den trenger nettopp deg.

Og med dette takker jeg for meg som studentprest i denne omgang. Min preste kollega, Jane Christin, skal være vikar frem til det er en fast person på plass. Google «studentprest på NMBU» og dere vil finne kontaktinformasjon til henne.

- Ingrid, avtroppende studentprest ved NMBU

Var du tilstede under åpningen av Sætra? Var du tilstede nok til å få med deg hvilke foreninger som ga hvilke gaver? Her kan du teste hukommelsen! Sett strek mellom riktig gave og riktig forening!

- A
- B
- C
- D
- E
- F
- G
- H
- I
- J
- K
- L

1

3

4

A

B

L

C

5

K

D

J

E

I

F

H

G

6

10

9

8

7

Foreningsprat

- Skaal FFD!*
- Skaal Skriver!*
- Skaal Sparegris!*
- Skaal Hunkatter!*
- Skaal Qlturelle samt Xklusive!*
- Skaal Pusekatter!*
- Skaal Tora samt Thorvald!*

*Ingredienser til Qlturell Høsteplekake:
Minst 1.960 signalrøde Epler, 196.0g-19.60g-
19.60g Smør, 196.0g Sukker, 196.0g +
19.60x5g Mel, 19.60/5 Egg, formuftige
Mengder Vaniljesukker, Bakingpulver samt
Kanel. Til Slutt dog ei minst 1960 Klyper
Glans samt Glæde!*

Skaal for Høstens beste Eplekake!

*Fremgangsmaate:
Del de signalrøde Eplene, samt fjern Kjernen
(eller ei, for litt ekstra kross). Pisk Smør samt
Sukker, tilsett ett samt ett Egg samt Pisk,
det godt sammen. Bland ind det tørre, hell
i en Kakeform samt stikk Epleskivene ned i
Røren. Stek Kaken ved 196.0 Grader i 19.60x2
Minutter.*

*Skaal for deilig Kake!
Serveringstips: Nydes med iskald Kildebrygg!*

*Qlturell Hilsen,
Jurist Ingeborg, Læge Ingeborg samt Pusekatt
Marie*

Hei! Hallo! We are still here!
Har du fortsatt IKKE hørt om IAESTE?
Vet du fortsatt ikke hva IAESTE står for?
Er du fortsatt ikke klar over dine
internship-muligheter i utlandet?
ELLER at vi finner sommerjobber så
akkurat DU kan få jobb i resten av verden.
Da foreslår jeg at istedenfor å sitte der å
lure, slide in our DMs så kan vi svare på
alle dine spørsmål. OG hjelpe deg videre i
din karrierevei i utlandet!

PS.
Står plutselig på stand i en bygning nær
deg;)

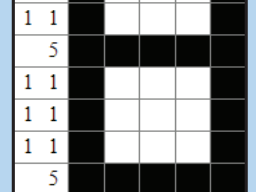
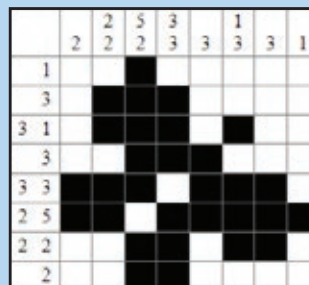
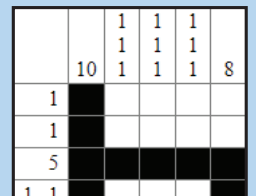
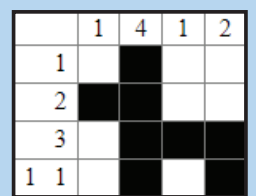
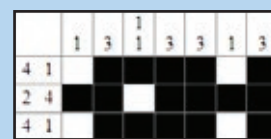
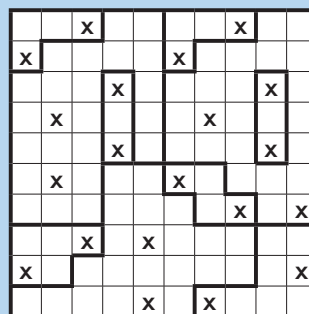

Hei Torvald, Tora og Johannes
Semesteret er kommet godt i gang og vi
i swingklubben har hatt mange nye fjes
innom på helgekurs, dansefest og våre
ukentlige kurs. Kanskje dere har sett et
flash av sjokk rosa på campus?

Kjenner du det rocker i dansefoten?
Ønsker du å lære å swinge på fest,
eller leter du kanskje etter en trivelig
gjeng? Fortvil ikke! Det er aldri for sent
å ta seg en tur innom Swingklubben.
Snurrebassene ønsker alle velkommen
hele året, uansett nivå. Det er aldri galt
å swinge innom treningene våre på
samfunnet mandager og torsdager.

Håper du swinger innom!

ORDGATE: VELKOMMEN TIL ÅS

FASIT TT06

Dåpen av Sætra ble en folkefest
Riksantikvaren var en imponerende gjest
Takk til Rævne for bra konkurranse
Volleyball og øl gir balanse

Infovorset vårt var helt topp
Og vi har tatt opp en morsom tropp
Våre nye frøkner er en gjeng flotte jenter
Håper noen blir skribenter

Valget kom og gikk
Ingen av oss har talent i politikk
Men stemme gjør vi likevel
Det klarer til og med en makrell

Fredag den 13. står vi på scenen
Etter å ha tatt bilder på plenen
F&F for livet heter revyen
Med en deilig dans på menyen

Etter revyen skal vi la oss beruse
Kom på nach i F&F-huset!

Forfatterfrøken

Spis lokalt!

Ås, en by i Norge folk kommer og går,
som gir oss muligheten til å ta del i noe
stort ved å spise lokalt. Ved å velge å spise
noe som er i Ås, støtter vi både miljøet og
lokalsamfunnet.

På miljøsidene reduserer lokal transport
utslipp av klimagasser, og gir en mulighet
til å bevare verdifulle ressurser. Ås har
gunstige forhold for beite, noe som gjør at
vi kan støtte bærekraftighet.

Det å spise lokalt gir oss muligheten til å
styrke samfunnet vårt. Det gir støtte samt
nytelse til de lokale, som i sin tur styrker
båndene i nabolaget.

Så ved å spise lokalt, kan man nyte med
god samvittighet, samt bidra til en sunnere
planet og et styrket lokalsamfunn. Det er
en enkel handling med stor innvirkning,
der alle blir mer fornøyde. Noen ganger
holder det å spise lokalt, og verden blir et
litt bedre sted.

Med vennlig hilsen
Koneklubben Freidig v/
Johanna Hellem-Hansen
Nest-sjefskoneemne

På det urolige havet utspant det seg et
episk sjøslag mellom to fryktede grupper.
Den ene var piratforeningen, ledet av
den beryktede Captn, en sjørøver med
en dårlig skjeggvekst som nesten var like
fryktinngytende som hans rykte. På den
andre siden seilte lærken, kommandert av
en tapper kaptein Malbuero, som drømte
om en verden der havet var fritt fra tyranni
i form av røykeloven.

Kanonkulene suste og skuddsalvene raste.
Selv om piratforeningen hadde tallmessig
overtak, viste lærken en imponerende
motstandskraft. Midt i kampens hete
innså Captn at lærken kjempet ikke for
skatter, men for friheten til å seile på de
uutforskede havene.

Etter timer med intens kamp og mange
shots, bestemte Captn seg for å møte
kaptein Malbuero. Deres møte førte til en
overraskende avtale om å dele havene,
alliere seg mot felles trusler og beskytte
sjørøvernes frihet. Slik endte sjøslaget
mellom Captn og lærken som en forståelse
av at noen ganger er friheten sterkere enn
enhver konflikt, og at sjørøvere kan finne
en felles lidenskap, selv i stormens øye.

Sommeren er kommet til en ende,
men Collegium Alfa har likevel mye fint i vente.
Nå er augustblokk over, og semesteret er i gang for fullt.

Men fortvil ikke,
på samfunnet får vi alle opp å nikke.

Du ser oss rundt i sort og gull.

Vi finner på mye rart, men også på mye tull.

Damene er klare for et nytt semester.

Fylt med studie, business og litt fester.

Vi gleder oss til å se hva høsten har å by på,
og ender med dagens visdomsord;

Er du trist eller lei, en shot tequila eller fem kan vise vei;

Har du hørt at...

Uka korrupsjon

Det synes ut som at ukestyret kun ansetter folk de kjenner

PB revyen sa det først

Samfunnstjeneste=samfunnsstraff

Bertrand bruse

Han ene i Husmannsaken ser litt fotoshoppa ut?

Sangstjern1

Skulle tro det var demenskoret som deltok på stentorbodega i går, ikke en sjel som hadde gidda å hardpugge stentoren...

Sa(d)nger

TBH, hvem er det som gidder å hardpugge stentoren? Stentoren er en samling utdaterte sanger med melodier som ingen kan.

Visstnok en tullebukk

Bro kommer tel å slit i stent210 om han ikke gidd å hardpugge nån lette sanga fra den moderne stentoren

Forlover1 og kjolemedkjøper

No sitter vi hær i bryllup mellom to kjærlighets fugler fra nmbu. Vi ønsker parret alt vel med emner i nærmeste fremtid!!!

4 bayer 1 pils

Fy fan eg e i Trondheim no. De har fan meg tatt rekorden igjen, her får eg fan meg 4 bayer tel prisen av en hansa pils som smak som pess. Samfunnet våres må step opp

Bli komite, pilsen koster da lommerusk

Du får en bayer til 17/18kr? Tviler

4 barn en pils

tviler sterkt på at daddy reitan sponser samf i trondheim nok til at du får en bayer til 17kr as. tror din beste løsning er å støtte samf her og joine komité<3

4 samurai ett mål

Rekorden om å lyg om pilspris e fanme tatt her. Hut deg tilbake til Trondheim før vi send Ås Dark Samurailaug etter deg.

4 kopptvoge og en sei

Nei assa kan hend eg va voldsom hær men Bayern i Trondheim va fan meg like belli som røkt tranebær sei, sist søndag i advent i sjømankjurkja i NYC. Så hold kjæft før eg klæpp tel deg med ei sur kopptvoga og kjærlighet.

Plz read, din tullebukk

Kremt Kanskje du skal lese saken om ølpriser i TT06? Da skjønner du kanskje hvorfor ting er som de er før du raver rundt på nett og klager. PS: Ølen blir billigere om du gidder å engasjere deg. Fair trade.

Visstnok en tullebukk

Herre jemeni, no synes eg du e ute på et jorde a makrell høv. Det må da gå ann å ytter seg om at hansa smak pess og at øl e før dyrt. Uten at de såkalte engasjerte ska gå te personangrep på en #notcool #makrellhøv #ølpriser

Roser er raude

Fiolar er blå

Kan du skrive eit betre dikt enn redaktøren

Send inn eit dikt til T.T. då

Send ditt dikt til

tuntreet@samfunnetiaas.no

